

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 14

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

30 MEI 1994

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	749
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	750
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	760
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	761
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	763
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	765
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	765
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	766

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	766
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	773
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	775
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	777

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	779
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	780
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	781

REGISTER	782
---------------------------	-----

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

**Vraag nr. 77
van 22 april 1994
van de heer R. DESWAENE**

Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie — Personeelsformatie en studieopdrachten

Het decreet van 23 januari 1991 betreffende de oprichting van het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT) bevat bepalingen betreffende de directeur-generaal, de opdrachthouders en het personeel.

Behalve de directeur-generaal en de twee opdracht-houders benoemt de raad van bestuur van deze instelling de statutaire personeelsleden. Tevens kan de raad van bestuur voor het uitvoeren van gespecialiseerde of tijdelijke opdrachten personeelsleden in dienst nemen bij arbeidsovereenkomst voor een bepaalde tijd of voor een bepaald werk.

Het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1991 legt de personeelsformatie van het statutair personeel van het IWT vast.

1. Wat is het aantal statutaire personeelsleden, in dienst bij het IWT op 31 december 1993, en dit ingedeeld in de categorieën leidende ambtenaren, wetenschappelijk personeel en administratief personeel ? Welk was de totale kostprijs in 1993 van dit personeel ?
2. Wat is het aantal personeelsleden, op 31 december 1993, in dienst op contractuele basis in respectievelijk de categorie wetenschappelijk personeel en administratief personeel ? Hoeveel van deze personen werden aangeworven met een contract van onbepaalde duur ? Wat was in 1993 de kostprijs van het contractueel personeel ? Met welke middelen werden de contractuelen bezoldigd ?
3. Wat was het aantal projecten (en het totale bedrag aan vastleggingen) dat in de loop van 1993 door de raad van bestuur werd goedgekeurd in het kader van de autonome functie van het IWT (artikelen 3 en 4 van het decreet van 23 januari 1991) ? Hoeveel van deze projecten zijn afkomstig van Vlaamse KMO's ?

Sloot het IWT in de loop van 1993 contracten af

voor het laten uitvoeren van studieopdrachten ? Zo ja, met welke instanties en per contract voor welk bedrag ?

Antwoord

1. In de onderstaande tabel wordt het aantal statutaire personeelsleden in de specifieke categorieën vermeld samen met de totale kostprijs per groep (eind 1993).

Statutairen	Aantal	Totale Kostprijs in 1993
Leidende ambtenaren *	4	13.091.321
Wetenschappelijke Adviseurs **	17	36.981.014
Administratief personeel **	30	25578.836
Totaal	51	75.651.171

* de 4 leidende ambtenaren zijn contractuelen

** 11 adviseurs (respectievelijk 9 en 2) werden in het kader aangeworven bij arbeidsovereenkomsten van onbepaalde duur, conform het art. 23 van het decreet op het IWT (23 januari 1991).

2. In volgende tabel wordt het aantal contractuele personeelsleden in de specifieke categorieën vermeld samen met de totale kostprijs per groep en de middelen die hiervoor gebruikt werden.

Contractuelen	Aantal	Totale kostprijs in 1993	Middelen
Wetenschappelijke Adviseurs	9	19.545.973	(1)
Administratief personeel (vervanging van stat. person. + person. voor adviesfunctie)	8	4.450.546	(1)
Totaal	17	23.996.519	(1)
waarvan : Contractuelen Onbep. duur	0	0	/

(1) personeel voor de adviesfunctie : voor deze functie komen de middelen van het departement Economie, en voor één impulsprogramma van Milieu, de middelen worden verworven in het raam van een beheersovereenkomst. De mogelijkheid voor contracten van bepaalde duur of bepaalde opdracht worden voorzien in het art. 18 van het decreet op het IWT (23 januari 1991).

3. In de hiernavolgende tabel wordt een overzicht gegeven van het aantal projecten en het totaal bedrag aan vastleggingen dat in de loop van 1993 door de raad van bestuur van het IWT werd goedgekeurd in het kader van de zogenaamde autonome functie.

Steun in autonome functie	Positief besliste dossiers	Totaal bedrag van vastleggingen (in mln. BEF)
Industrieel basisonderzoek	16	358,738
Gemengd Onderzoek (*)	7	125,563
Prototype-onderzoek/ontwikkeling	23	233,133
Onderzoeksmandaten	11	34,502
Totaal	57	751,936

(*) Gemengd onderzoek : industrieel basisonderzoek + prototype-onderzoek/ontwikkeling.

Hiervan zijn 16 projecten afkomstig van Vlaamse KMO's voor een globaal bedrag van 139,463 mln frank.

De KMO-definitie is deze van het zgn. FIOV-besluit van 23 oktober 1991 m.n. :

- Max. 200 werknemers
- Max. 15 miljoen ECU omzetcijfer (\pm 600 miljoen frank)
- Max. 30 percent gecontroleerd door een niet-KMO

Tevens wordt hierbij ook het overzicht gegeven van de behandelde aanvragen en toegekende tegemoetkomingen in de verschillende onderdelen van de zogenaamde adviserende functie. In deze functie adviseert het Instituut de voogdijminister over steunaanvragen die ingediend worden in geprogrammeerd en collectief onderzoek en voert het studie-opdrachten uit, o.m. ter voorbereiding van toekomstige impuls- en actieprogramma's of cluster initiatieven. Voor deze activiteiten beschikt het IWT over de contractuele personeelsleden, vermeld in antwoord sub. 2.

Steun in adviserende functie 1993	Positief besliste dossiers	Geadviseerde steun (in mln) BEF
Eureka (excl. Jessi)	6	73,861
Eureka-Jessi	8	209,676
Micro-electronica		
INM	49	326,128
Nieuwe Materialen		
Vlab	13	594,196
Biotechnologie		
Textielcluster (Gem. 0.)	14	565,196
Coll. Centra : Onderzoek	35	84,411
Coll. Centra : TAD		84,163
Expertisecentrum (LUC)	1	92,300
Totaal	126	1.629,931 (*)

(*) In dit totaal werd de 400 mln. BEF voor VLAB COT's, reeds vastgelegd in 1992, niet meer opgenomen, hoewel de finale evaluatie en goedkeuring in 1993 werd afgehandeld.

Er dient op te worden gewezen dat het IWT een tweede hoofdopdracht heeft, nl. de technologische

dienstverlening, die 1/4 van de tijdsbesteding van de adviseurs vergt. In verhouding tot het behandelde steunvolume vertegenwoordigt de beheerskost van de evaluatie-opdracht ca. 5,5 percent.

Ter vergelijking : SENTER (NL) 6 %
 DWTCa (Federaal) 10 %
 EG-Kaderprogramma 8 à 12 %

Over alle functies heen werden de middelen in 1993 als volgt verdeeld (volgens type-aanvragen) :

— Onderzoekinstellingen	25 %
— KMO's (FIOV-definitie)	12 %
— Overige bedrijven	63 %
Totaal	100 %

4. Tenslotte werden tijdens het voorbije dienstjaar, in opdracht van het IWT, volgende studieopdrachten uitgevoerd :

Instantie	Bedrag
1. Centrum voor Wetenschaps- en Technologieadvies Rijksuniversiteit Leiden Betreffende een sterkte-zwakke-analyse van octrooien op het gebied van informatie-technologie	660.692
2. VLERICK-school voor Management in Gent Voor de uitvoering van een (EURO-STAT)-enquête	866.352
3. Computer Sciences Corporation (CSC) in Brussel met het oog op de implementatie en het onderhoud van een systeemtoepassing in het kader van de IWT-informatisering	602.500
4. DTI Tastrup — Denemarken voor een onderzoek naar de aanschaf van een aantal methodologieën met betrekking tot technologie-audits ten behoeve van MINT (Managing the Integration of New Technology) — zijnde een EG-actie bedoeld om het gebruik en de integratie van nieuwe technologieën in KMO's te stimuleren.	218.940

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
 VLAAMSE REGERING
 VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
 HUISVESTING

Vraag nr. 180
van 19 april 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Domein Georges Theunis Oostduinkerke — Beheersconcept

Door beslissing van de Vlaamse regering van 10 no-

vember 1993 is het domein Georges Theunis in Oostduinkerke overgedragen aan het bestuur voor Natuurbehoud en -ontwikkeling.

Dit gebied, voor een oppervlakte van ca. 17 ha, passend in een veel groter beschermd gebied van ca. 500 ha, wordt, naar natuurkundige waarde, als de rijkste in elk geval qua zeldzaamheid — van de Vlaamse duinen beschouwd.

Door het Instituut voor Natuurbehoud wordt thans gewerkt aan een beheersconcept voor dit uniek gebied.

Men streeft naar het bewaren/herstellen van een Massart-landschap, genoemd naar het landschap zoals dit in het begin van de eeuw door de Koksijdse natuurkundige Massart op foto werd vastgelegd (landschap omschrijven als een vorm van natuurdoeltype C2 : halfnatuurlijk duinlandschap met cultuur-historische achtergrond).

Binnen de concrete beheersvoorstellen om te komen tot dit Massart-landschap wordt als essentieel omschreven een “matig intensieve begrazing”. De dieren die voor begrazing in aanmerking komen zijn runderen terwijl gesteld wordt dat ook “de gebruiksmogelijkheden van ezels onderzocht moeten worden”.

Deze noodzakelijke maatregel van natuurbehoud opent meteen mogelijkheden naar een ander belangrijk streekdossier, met name dat van de graasweiden van de beroemde Oostduinkerse paardevissers. Er is gebleken dat het paardevissersbedrijf hoe langer hoe meer in de verdrukking komt, door het ontbreken van nuttige weiden. De huidige paardevissers oefenen hun prachtig bedrijf uit vanop de rug van majestueuze trekpaarden.

Nochtans is het zo dat destijds de paardevisserij beoefend werd met muilezels. En wanneer geopperd wordt, binnen het natuurbehoud, begrazing te laten gebeuren door ezels, moet dit ongetwijfeld ook mogelijk zijn voor muilezels : zij zijn zonder twijfel niet kieskeuriger.

Het spreekt vanzelf dat, vanuit een dergelijke maatregel, er meteen allerlei creatieve combinaties mogelijk zijn naar de verantwoordelijkheid van de diverse instanties bij de bewaking van de natuurwaarden van het gebied, kaderend binnen de loutere functie van het natuurbehoud.

Kan de minister een en ander laten onderzoeken ?

Antwoord

Zowel in het schetsontwerp van beheersplan voor het gewestelijk natuurreservaat de Westhoek als in dat voor de duinen van Ter Yde rond het voormalige Home Theunis, wordt door het Instituut voor Natuurbehoud beweiding door runderen, paarden (pony's) en ezels vooropgesteld als een geschikt instrument voor natuurbeheer. Beweiding is immers ook in Nederland, Frankrijk en Groot-Brittannië een van de meest gehanteerde beheersvormen voor duingebieden. Ezels worden aangeraden omdat deze dieren, in tegenstelling tot paarden, in staat zijn distels en andere stekelige en weinig verteerbare planten te begrazen, wat efficiënt is tegen de verruiging van de duinvegetaties.

Welke veetypes in welke dichtheden moeten worden ingezet voor het beweidingsbeheer van de diverse duin-natuurreservaten moet nog (experimenteel) nader worden bepaald. Op korte termijn zal voorlopig een kap- en maai-beheer moeten instaan voor het herstel en de handhaving van de zeer waardevolle kalkminnende duinvalleivegetaties van het domein Theunis.

Het toekomstig natuurtechnisch beheer en het, aan de hand van ecologische randvoorwaarden, bijsturen van het algemeen gebruik (recreatie, drinkwatervoorziening.. .) van de kunstduinen dient op wetenschappelijke onderbouw te steunen die geschraagd is op een meer volledige ecosysteemvisie voor de Vlaamse kust. Dergelijk naar de praktijk gericht onderzoek is opgenomen in het fysisch programma van de begroting '94 en wordt door de bevoegde diensten voorbereid.

Enmaal men beschikt over de uit de ecosysteemvisie afgeleide definitieve beheersplannen voor de verscheidene gewestelijke natuurreservaten langs de kust, kan door de administratie de door het lid geopperde mogelijkheid worden onderzocht. De dieren die ingeschaard worden op extreem marginale standplaatsen zoals o.m. duinen, dienen wel voldoende resistent te zijn.

Vraag nr. 181 van 19 april 1994 van de heer M. DIDDEN

Sociale woningsector in Limburg — Gegevens

Traditioneel heeft Limburg een achterstand inzake sociale woningbouw. Vooral de Zuidlimburgse gemeenten beschikken over een verouderd woningpatrimonium en een gering aandeel in de sociale woningbouwsector.

1. Mag ik vernemen hoeveel kandidaat-huurders er op de wachtlijsten voor een sociale woning zijn ingeschreven per Limburgse gemeente ?
2. Mag ik tevens vernemen hoeveel sociale woningen beschikbaar zijn in de provincie Limburg ?
3. Welk is het aantal woningen dat sedert de sluiting van de mijnen (1987) in Limburg werd gebouwd, zo mogelijk per jaar en per gemeente, met inbegrip van de woningen gebouwd door Domus Flandria ?
4. Is het mogelijk een kwantitatieve beoordeling te maken over de wenselijkheid met betrekking tot nieuwe sociale woningen in alle Vlaamse provincies, zulks gerelateerd aan de gewenste normen (in verhouding tot de inwoners) ?

Antwoord

1. Op dit moment zijn er 10.541 kandidaat-huurders ingeschreven op de wachtlijsten voor het huren van een sociale woning in de provincie Limburg (mutatie-aanvragen en dubbeltellingen inbegrepen).

Arrondissement Hasselt :	7.260
Arrondissement Maaseik :	1.831
Arrondissement Tongeren :	1.450
<hr/>	
Totaal :	10.541

De informatie met betrekking tot het aantal kandidaat-huurders kon binnen de relatief korte tijdsperiode voor het beantwoorden van deze vraag enkel op arrondissementeel niveau worden bezorgd. Voor de opsplitsing van de beschikbare informatie per gemeente zou een rondvraag bij alle betreffende sociale huisvestingsmaatschappijen georganiseerd moeten worden.

2. Er zijn momenteel 14.467 sociale huurwoningen beschikbaar in de provincie Limburg.
3. Een overzicht van het aantal woningen dat sedert 1987 in Limburg gebouwd werd, bevindt zich in de bijlage, die gezien de hoeveelheid aan gegevens rechtstreeks aan het lid worden overgemaakt. Dit overzicht bevat achtereenvolgens het volgende.

1. Een overzicht per jaar en per Limburgse gemeente van het aantal woningen opgenomen op het investeringsprogramma van de VHM en waarvoor de aanbesteding en de financiering werd goedgekeurd door de raad van bestuur van de VHM, in de periode van 1987 tot nu. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen de projecten die werden gerealiseerd door de sociale huisvestingsmaatschappijen van de eigendomssector, vermeld in punt A en de verwezenlijkingen in de huursector, vermeld in punt B.

In totaal zijn dit 835 woningen in de eigendomssector en 839 woningen in de huursector.

2. Een overzicht van alle inbreidingsprojecten in kansarme buurten waarbij een sociale huisvestingsmaatschappij als initiatiefnemer optreedt, met vermelding van het jaar waarin een subsidiebelofte op basis van het ontwerp verkregen werd.

In totaal zijn dit 325 huurwoningen.

3. Een overzicht van het aantal woningen die worden gerealiseerd in het kader van het urgentieprogramma en die door de raad van bestuur van Domus Flandria NV definitief goedgekeurd werden (alle initiatiefnemers).

In totaal zijn dit 592 woningen, waarvan 531 huurwoningen, 55 koopwoningen en 6 middelgrote woningen.

4. Een lijst met de sociale woningbouwprojecten van gemeenten, OCMW's, het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen en privé-initiatiefnemers.

In totaal zijn dit 99 woningen.

5. Het bestuur Huisvesting heeft tweemaal een woonbehoefte-raming voor het Vlaamse Gewest opge maakt. De meest recente dateert van december 1989 en werd gepubliceerd onder de titel "Woonbehoefte in Vlaanderen 1990-1995 / 1995-2000". Deze studie bevat ramingen van zowel de globale als de sociale woonbehoefte. Er dient echter op te worden gewezen dat er nood is aan een geactualiseerde woonbehoefte-raming. Hierbij zijn echter geactualiseerde cijfers over de omvang van de leegstand en de kwaliteit van de woningen noodzakelijk en deze laatste zijn vooralsnog niet beschikbaar.

Vraag nr. 182
van 20 april 1994
van de heer L. GOUTRY

Vlaamse Gemeenschap — Tewerkstelling van gehandicapten

Bij de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, evenals in de diverse diensten of instellingen van openbaar nut die onder het gezag, de controle of het toezicht van de minister staan, zijn wellicht een aantal gehandicapte personen tewerkgesteld.

1. Hoeveel gehandicapten zijn er momenteel tewerkgesteld in het departement, de diensten of de instellingen die onder het gezag van de minister ressorteren, onderverdeeld per dienst of instelling en per niveau ?
2. Hoeveel mensen daarvan zijn statutair benoemd en hoeveel werken er in contractueel verband ?
3. Hoeveel gehandicapten kwamen in dienst tussen 1980 en nu, opgedeeld per jaar ?

P.S. : Deze vraag werd aan alle Vlaamse ministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op de door het lid gestelde vraag kan ik hem melden dat de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering een gecoördineerd antwoord zal verstrekken.

Vraag nr. 183
van 21 april 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Duinendecreet — Bijkomend beschermingsbesluit

In een VU-nota van 1 april 1994 wordt volgend standpunt geformuleerd :

"Tot de Vlaamse regering en in het bijzonder tot minister De Batselier in de Vlaamse regering bevoegd voor uitvoering daarvan, richt de Volksunie volgend zeer dringend verzoek.

Uit de werkzaamheden rond het duinendecreet is gebleken dat aanvankelijk 1.109,2 ha (waarvan 200,9 ha in woonzone) in aanmerking kwamen voor bescherming.

Bij het beschermingsbesluit van 15 september 1993 werden daarvan uiteindelijk 920,6 ha (waarvan 129,8 ha in woonzone) beschermd. Ondertussen heeft het Instituut voor Natuurbehoud bij diverse tussenkomsten en op publieke hoorzittingen gesteld dat, door de soms overhaaste werkwijze, vergissingen werden gemaakt bij de inventarisatie.

Die vergissingen slaan enerzijds op percelen die eigenlijk beter niet zouden worden beschermd : die vergissingen zullen overvloedig blijken uit de procedure van openbaar onderzoek die binnenkort wordt ingesteld, en die zal leiden tot een verbeterde inventarisatie tegen 31 december 1994.

Die vergissingen slaan echter anderzijds ook op waardevolle duinpercelen die, ten onrechte, nog niet werden beschermd. Door de ambtenaren van het INB werden daarvoor, bij herhaling, reeds verscheidene belangrijke voorbeelden aangehaald. De verantwoordelijke ambtenaren van het INB vragen niet beter dan daarover een bijkomend voorstel te kunnen richten, waarvoor zij echter een opdracht moeten krijgen van de Vlaamse regering, in de persoon van de minister voor Leefmilieu N. De Batselier.

Met die bijkomende bescherming kan hoegenaamd niet worden gewacht tot bij de nieuwe inventarisatie tegen 31 december 1994 : tegen dan riskeren we dat voor al die percelen nog maar eens bouwvergunningen zijn uitgereikt zodat de betwistingen over de geldigheid van intussen verleende bouwvergunningen dan kunnen herbeginnen. . .”.

Er kan bijkomend op worden gewezen dat ook tijdens de commissiebesprekingen over het bekrachtigingsbesluit (zie verslag stuk 403 (1993-1994) nr. 5 b.v. p. 13, sub 1-4-6) het INB voor een aantal percelen reeds suggereerde deze op te nemen “in een volgend uitvoeringsbesluit”. In deze materie is, zoals de minister ondertussen ten overvloede heeft ondervonden, alles zeer dringend. Wachten tot de eindinventarisatie tegen 31 december 1994 is uitgesloten.

Daarenboven moet uit het openbaar onderzoek reeds worden verwacht dat er veel vragen naar bijkomende bescherming zullen worden gericht ; daarenboven zal iedere aanvraag ter gelegenheid van dit openbaar onderzoek automatisch leiden naar een versnelling van de bouwaanvragen op de betreffende percelen.

Is de minister bereid om, in overeenstemming met de bepaling van het duinendecreet van 14 juli 1993, onmiddellijk opdracht te geven aan het Instituut voor Natuurbehoud een bijkomend onderzoek te verrichten, om te komen tot nieuwe voordrachten, voorbereidend aan beschermingsmaatregelen ?

Antwoord

In het door het lid genoemde verslag van de Commissie Leefmilieu (stuk 403 (1993-1994) nr.5), dat ook door de Volksunifractione werd goedgekeurd, kan hij eveneens het volgende lezen :

“Bij het toetsen van het uitvoeringsbesluit aan de criteria die bij het opstellen van het decreet werden aangehouden, kunnen we niet anders dan vaststellen dat deze criteria rigoureuus en consequent werden toegepast. De enkele knelpunten die werden aangehaald, zijn detailpunten die deze conclusie geenszins aantasten.”

Aan de bevoegde diensten werd opdracht gegeven een ontwerp van besluit, waarin gemelde ‘detailpunten’ worden rechtgezet, voor te bereiden.

Vraag nr. 185
van 22 april 1994
van de heer L. BARBE

Huisvuilverbrandingsinstallatie Lokeren — Emissie

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 127 van

11 mei 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992, nr. 8 van 22 juni 1992, blz. 300) antwoordde de minister dat bij de meest recente rookgasmeting van de huisvuilverbrandingsinstallatie van IDM in Lokeren een overschrijding werd vastgesteld van het stofgehalte, het HCI-gehalte en de grijswaardemetingen 18 oktober 1991). Net als andere installaties zouden er aanpassingswerken uitgevoerd moeten worden voor 31 december 1992, ten einde aan de vergunningsvoorwaarden te voldoen. “Na 31 december 1992 zal de situatie dan ook opnieuw moeten worden geëvalueerd”, stelde de minister. Ondertussen zijn er nog steeds overtredingen van de vergunningsvoorwaarden. Dat blijkt uit rookgasmetingen van december 1992 en maart 1993 (procesverbalen van 16 februari 1993 en 11 maart 1993). Sommige normen werden zelfs met een factor 9 overschreden.

Ten slotte werden ook zeer hoge emissies aan dioxines gemeten.

1. Welke investeringen zijn er de laatste jaren gedaan om aan de vergunning te voldoen ?
2. In welke mate heeft het vervangen van de cycloonontstopping door elektrofilters de emissies doen dalen ?
3. Werd er inderdaad na 31 december 1992 een evaluatie gedaan ? Wat zijn daar de belangrijkste resultaten van ?
4. Welke maatregelen heeft de minister genomen opdat de intercommunale IDM de wetgeving zou naleven ?
5. Kan de minister mij meedelen hoever de gemeenten die in deze installatie afval laten verbranden staan met de uitvoering van de milieuconvenant (containerpark, selectieve inzameling huishoudelijke afvalstoffen en inzameling KGA) en in welke mate deze gemeenten hiervoor toelagen hebben ontvangen (graag gegevens per gemeente) ?

Antwoord

In antwoord op de door het lid gestelde vragen kan ik hem meedelen dat, gezien de hoeveelheid aan gegevens, het antwoord rechtstreeks aan hem overgemaakt zal worden.

Vraag nr. 186
van 22 april 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Cursaal van Oostende — Stand van zaken

Door een internationale jury werden 4 projecten inzake een nieuw te bouwen cursaal van Oostende weerhouden. Het stadsbestuur moet nu een keuze maken, doch nu reeds is de stad en zijn bevolking in een soort casino-mania terechtgekomen.

Niet ieder project beperkt zich tot een herbouwen of omvormen van het bestaande cursaal, zodat er sprake is van een grote stedebouwkundige ingreep met gevolgen op de kust-aan-zee en golflijn.

Mag ik vernemen of de diensten van de minister werden geraadpleegd (Mathematisch Model Noordzee) ? In één geval is er sprake van een schiereiland in zee. Welke zijn de gevolgen van het effect op het strand, op de zeekering en de havengeul ?

Wordt het grondgebied van de stad Oostende en het Vlaamse Gewest uitgebreid en welke juridische problemen moeten ter zake een oplossing krijgen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

In antwoord op de door het lid gestelde vragen, wens ik erop te wijzen dat de Beheerseenheid Mathematisch Model Noordzee en Schelde-estuarium onder de bevoegdheid ressorteert van de federale minister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Het optrekken van constructies in zee kan invloed hebben op stromingen en sedimentatie. Daaromtrent verwijs ik naar de voorhaven van Dunkerque die hoogstwaarschijnlijk (mede) oorzaak is van de kusterosie voor De Panne, of naar de voorhaven van Zeebrugge die een verbreding van het strand langs beide strekdammen teweeggebracht heeft.

Het is niet uitgesloten dat het optrekken voor Oostende van een schiereiland in zee, de strand- en duinerosie tussen Bredene en De Haan nog zal versterken.

Onderzoek, aan de hand van een simulatiemodel, naar de effecten van de aanleg voor Oostende van een schiereiland in zee, op de stromingen, sedimentatiepatronen en erosieverschijnselen in de wijde omgeving, is noodzakelijk. De aanleg van een schiereiland in zee kan ook effecten hebben op de zeefauna (pleisterende zeevogels, benthos, e.d.m.).

Een dergelijk verregaande ingreep op het kustecosysteem zou volgens de reglementering van kracht in het Vlaams gewest MER-plichtig zijn ware het niet dat het grondgebied van het Vlaams Gewest slechts tot de gemiddelde springlaagtijlijn reikt en dat in de territoriale zee de MER-plicht niet van toepassing is. Voor het gedeelte van de werken die boven de gemiddelde springlaagtijlijn zouden worden uitgevoerd, kan het Vlaams gewest wel een MER-rapport eisen.

Wat eventuele wijzigingen van het grondgebied van de stad Oostende en het Vlaamse gewest betreft, kan worden verwezen naar artikel 2 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen (8 april 1980) waarin gesteld wordt dat het Vlaamse Gewest onder meer het grondgebied van de provincie West-Vlaanderen omvat. Volgens artikel 7 van de gecoördineerde grondwet is het bepalen van de grenzen van de provincies een exclusieve bevoegdheid van de federale wetgever. Het behoort dan ook niet tot mijn bevoegdheid om op de daaromtrent gestelde vraag te antwoorden.

Vraag nr. 187 van 22 april 1994 van de heer R. VAN HOOLAND

Landinrichtingsprojecten — Stand van zaken

Het beleid tot projectsgewijze landinrichting komt op zijn tijd om, naar gelang van het geval, de spanning op te vangen en te kanaliseren tussen bijvoorbeeld landbouw en ecologie, of in meer stedelijke omgeving, tussen open ruimten en vestigingsdruk.

1. Welke projecten zijn nu reeds gestart of gepland ?
2. Wat is de toestand, de omschrijving en het toekomstig verloop (cfr. totale doorlooptijd) van het Leiebekken-project inclusief de bevoegdheden stap per stap in de procedure ?
3. Wat zijn de geraamde kosten en de toewijzing/verdeling daarvan voor het Leiebekkenproject ?
4. Is het nog steeds niet operationeel Leiebekkencomité geroepen daarbij een specifieke rol te spelen ? Zo ja, welke en wanneer ?

Antwoord

1. Twee pilootprojecten landinrichting werden gestart :
 - het project Noordoost-Limburg met als betrokken gemeenten Bocholt, Bree, Kinrooi en Maaseik ;
 - het project De Westhoek met als betrokken gemeenten De Panne, Koksijde, Nieuwpoort, Veurne, Diksmuide, LoReninge en Alveringem.

Het initiatief voor twee bijkomende pilootprojecten landinrichting werd genomen :

 - de voorstudie werd aangevat voor een project in aansluiting met het bekken van de Leie stroomopwaarts van Gent ;
 - voor een project in aansluiting met het bovenstroomse gedeelte van het bekken van de Grote Nete heeft de Commissie voor Landinrichting een gunstig advies gegeven. Ook van het gebied zal de voorstudie worden uitgevoerd.
2. Het project in aansluiting met het Leiebekken bevindt zich in de fase van de voorstudie. De voorstudie omvat een onderzoek naar de noodzaak van landinrichting. In het kader van dit onderzoek wordt een ruimer studiegebied beschouwd dat verder aansluit met het Scheldebekken. De definitieve omschrijving of afbakening van het project gebeurt door de Vlaamse regering na afwerking en goedkeuring van de voorstudie. Dit wordt nog verwacht voor 1994. Voor de verdere procedure en de bevoegdheden van de betrokken administraties in de diverse stappen van de procedure verwijs ik naar het besluit van de Vlaamse regering van 26 april 1990 houdende nadere regels betreffende de landinrichting (Belgisch Staatsblad van 10 juli 1990).

Gezien het een pilootproject betreft is het niet mogelijk een gedetailleerd **tijdsschema** op te maken. op basis van de eerder aangevatte projecten kan worden geraamd dat de richtplanfase nog in 1994 zal aanvangen en dat deze medio 1996 zal zijn beëindigd. De overige fasen (structuurplan en actieplan) kunnen ten vroegste worden verwacht tegen einde 1997.

3. Een raming van de kosten en de toewijzing en de verdeling ervan maakt het onderwerp uit van het financieringsplan dat door de Vlaamse regering wordt vastgelegd na de opmaak van het actieplan. Aangezien de inhoud van het project nog niet is bepaald kan nog geen kostenraming worden vooropgezet.
4. De procedure voor landinrichting voorziet niet in een rechtstreekse betrokkenheid van de **bekkencomité's**. Nochtans is het duidelijk dat alle aspecten met betrekking tot integraal waterbeheer in overleg met de bekkencomité's te behandelen zijn. Ook zijn administraties en sectoren die in de bekkencomité's zetelen aanwezig in de overlegorganen voorzien in de procedure voor landinrichting.

Vraag nr. 188
van 26 april 1994
van de heer H. OLAERTS

Waterzuiveringsstation in Genk — Problemen

Het waterzuiveringsstation in Genk is lang geen optimale oplossing.

1. Welke problemen doen er zich voor ?
2. Wat zijn de mogelijkheden, de resultaten van de uitbreiding en voor wanneer ?
3. Hoe, wanneer en in welke mate geraken de problemen inzake de afvalwaters en de industriële afvalwaters e.d. opgelost ?
4. Wie moet wat doen ? Industrieën betalen milieuhellingen en stellen vast dat de nodige voorzieningen er niet zijn.

Antwoord

1. en 2. De zuiveringsinstallatie Genk is door de progressieve aansluiting van huishoudelijke en industriële afvalwaterstromen de laatste jaren overbelast geworden. Om dit euvel op te lossen en mede om aan de geldende normen te voldoen drong een renovatie van deze installatie zich op. Deze uitbreiding is momenteel in volle uitvoering waarbij de ontwerpcapaciteit wordt opgetrokken van 60.000 IE naar 109.000 IE. De aanpassingswerken zullen in de loop van dit jaar voltooid zijn.

Van zodra deze werken zullen afgelopen zijn, zal het pompstation Genk-Zuid in werking treden waardoor het afvalwater van Genk-Zuid verzameld en aangesloten op de collector effectief naar de zuiveringsinstallatie geleid zal worden. Op deze leiding is betrekkelijk veel industrieel afvalwater aangesloten.

De gevolgen van deze industriële lozingen zullen gedurende het volgende werkingsjaar van de waterzuiveringsinstallatie (1995) geëvalueerd worden.

3. De goedgekeurde en voor technische uitvoering aan de NV Aquafin opgedragen **investeringsprogramma's** bevatten voor de regio Genk verschillende projecten welke het afvalwater (zowel huishoudelijk als industrieel) via leidingen aansluiten op de zuiveringsinstallatie Genk. Zoals hoger vermeld zijn de afvalwaters van de zone Genk-Zuid reeds verzameld doch worden ze nog niet effectief gezuiverd op de installatie. Daarnaast wordt ook de aansluiting van het zuidelijk gedeelte van de gemeente Zutendaal in het vooruitzicht gesteld.

De zuiveringsinstallatie in Genk is ontworpen om biologisch afbreekbare afvalwaterstromen te ontvangen en te verwerken. Er zullen dan ook maatregelen moeten genomen worden ten opzichte van moeilijk afbreekbare industriële afvalwaters door een sanering aan de bron op te leggen.

4. In het voorgaande wordt duidelijk aangetoond dat de overheid zijn verantwoordelijkheid niet uit de weg wil gaan. De uitbreiding en renovatie van de bestaande zuiveringsinstallaties naast de bouw en aanleg van nieuwe waterzuiveringsinfrastructuur wordt inderdaad gefinancierd door de **milieuheffingen** (via het MINA-fonds). Het MINA-fonds wordt niet enkel gespijsd door de bedrijven maar ook door de gewone burger.

Tevens wil ik erop wijzen dat de door de bedrijven betaalde milieuheffingen naast een financierende ook een regulerende functie hebben.

Vraag nr. 189
van 26 april 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Duinendecreet — Overtredingen

Op de parlementaire vraag van collega Capoen van 21 oktober 1993 verstrekte de minister belangrijke antwoorden in verband met de opvolging van het **duinendecreet** (vraag nr. 2, Bulletin van Vragen en Antwoorden, 1993-1994, nr. 3 van 29 november 1993). Hetzelfde werd gedaan door de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening Theo Kelchtermans (vraag nr. 5, Bulletin van Vragen & Antwoorden, 1993-1994, nr. 4 van 13 december 1993).

Uit de beide antwoorden kon onder meer duidelijk worden afgeleid dat de twee ministers het bouwverbod volgend uit de inventarisatie na het duinendecreet ook van toepassing achten op bouwvergunningen, afgeleverd voor 17 september 1993, doch op die datum nog niet uitgevoerd.

1. In hoeveel gevallen, uitgesplitst over de verschillende gemeenten, werden er overtredingen vastgesteld ? Werd daarvan telkens proces-verbaal opgesteld ? Werden daaropvolgend de eventuele werken stopgezet ?
2. Over hoeveel bouwvergunningen gaat het over hoe-

veel percelen ; over welke oppervlakte duingrond, telkens uitgesplitst over de verschillende gemeenten ?

3. In hoeveel gevallen, uitgesplitst over de verschillende gemeenten, werden de vaststellingen aangevochten ? Hoeveel gerechtelijke procedures werden er ingeleid ?
4. Hoeveel vonnissen werden er reeds uitgesproken ? Met welke inhoud ?
5. Wat is de te verwachten afloop van een en ander ?

Antwoord

1. Er werden in totaal 15 overtredingen vastgesteld :
 - 7 in De Panne
 - 5 in Koksijde
 - 2 in Nieuwpoort
 - 1 in Knokke-Heist.

Er werd in twaalf gevallen proces-verbaal opgesteld door het bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling. Slechts in drie gevallen werden de werken niet stilgelegd, hetzij omdat zij reeds voltooid waren (een geval : elektriciteitshuisje verkaveling Capiju, in Koksijde), hetzij omdat zij reeds waren stilgelegd in het kader van de wet van 22 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, namelijk in twee gevallen : een werf waarvan de bouwvergunning door de gemachtigde ambtenaar werd geschorst omwille van een onvoldoende uitgeruste weg (aan Ster-der-Zee, in Koksijde) en anderzijds een vervallen bouwvergunning (vakantiedorp Ysermonde II, in Nieuwpoort).

2. In tien gevallen is er een bouwvergunning voor 17 september 1993 afgeleverd. De exacte oppervlakte hierdoor bebouwde duingrond is niet gekend, behalve in het geval van de werf residentie Zonnehille, in De Panne, die een terrein van ongeveer 0,8 ha beslaat. De overige bouwerven zijn merkkelijk kleiner : maximaal 0,15 ha per werf. Dit betekent dat in totaal zo'n 2,15 ha beschermd duingebied na 17 september 1993 werden bebouwd, waarvan naar grove schatting 1,7 ha te De Panne, 0,3 ha te Koksijde en 0,15 ha te Knokke.
3. Tegen drie stilleggingen in De Panne en één stillegging in Knokke werd verzet aangetekend bij de rechtbank van Eerste Aanleg in Brussel. Tegen twee stilleggingen in De Panne en één stillegging in Koksijde werd verzet aangetekend bij de rechtbank van Eerste Aanleg in Veurne.
4. Zowel de rechtbank van Eerste Aanleg in Brussel als die in Veurne oordeelden dat het bouwverbod niet van toepassing is op bouwvergunningen die afgeleverd werden voor 17 september 1993. Beide rechtbanken hieven dan ook de stilleggingen op. Tegen al deze uitspraken werd hoger beroep aange tekend bij de bevoegde hoven van beroep.
5. Daar de beroeps-procedures nog hangende zijn kan ik mij hierover niet uitspreken.

Vraag nr. 190 van 26 april 1994 van de heer L. APPELTANS

Tessengerlo-Chemie — Verwerking van gechloreerde koolwaterstoffen

Onlangs werd door de minister vergunning geweigerd aan Tessengerlo Chemie voor de exploitatie van een verbrandingsoven voor gechloreerde koolwaterstoffen. Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincie Limburg werd op 9 maart 1989 vergunning verleend aan Tessengerlo Chemie voor de verbranding van gechloreerde koolwaterstoffen in de verbrandingsovens van de sulfaatafdeling. Deze vergunning was geldig voor 5 jaar, dus tot 9 maart 1994.

Op 5 februari 1990 werden door de minister, in beroep, een aantal wijzigingen en aanvullingen aan het besluit van de bestendige deputatie toegevoegd. Aangezien deze vergunning, verleend op 9 maart 1989 beëindigd is vernam ik graag het volgende van de minister.

1. Werden op kosten van Tessengerlo Chemie metingen en analyses van de rookgassen in de sulfaatovens uitgevoerd. Zijn de resultaten van deze analyses ter beschikking ?
2. Werd door Tessengerlo Chemie een onderzoek ingesteld naar de alternatieven voor het verwerken van gechloreerde koolwaterstoffen, zoals gesteld in het aanvullend besluit van de minister. Wat zijn hiervan de resultaten ?
3. Kan de minister bevestigen dat Tessengerlo Chemie de verbranding van gechloreerde koolwaterstoffen in de sulfaatovens op 9 maart 1994 daadwerkelijk heeft beëindigd ?
4. Op welke wijze verwijderd Tessengerlo Chemie sedert 9 maart de gechloreerde koolwaterstoffen ?

Antwoord

Vooreerst wens ik het lid erop te wijzen dat de gevraagde vergunning werd geweigerd door de bestendige deputatie. Over het hiertegen ingestelde beroep is nog geen uitspraak gedaan, aangezien de beslissing daarnaast dient te worden genomen in het kader van de globale oplossing van de problematiek van Tessengerlo Chemie.

1. Conform de exploitatievergunning heeft Tessengerlo Chemie tweemaal per jaar metingen op de rookgassen laten uitvoeren door het SCWVITO. De resultaten van deze metingen werden bezorgd aan de Aminal-bestuur Milieu-inspectie Limburg.
2. Door Tessengerlo Chemie werd een omstandige nota opgesteld in verband met de alternatieven voor het verwerken van gechloreerde koolwaterstoffen. Deze nota werd op 30 december 1991 aan minister Kelchtermans overgemaakt. In deze nota werden de alternatieve verwerkingswijzen grondig onderzocht. Het resultaat van dit onderzoek was dat op korte termijn verbranding met stoom- en zoutzuur-recuperatie de enige haalbare oplossing is. Dit was ook reeds het besluit in een rapport van de OVAM van mei 1989. Op langere termijn komen eventueel

processen als thermische hydrodechloratie in aanmerking als alternatieve verwerkingswijze. Op dit ogenblik bevinden deze processen zich nog in onderzoeksfase of moeten er nog een aantal knelpunten worden opgelost om als volwaardig alternatief te worden beschouwd.

3. De verbranding van gechloreerde koolwaterstoffen werd op 7 maart 1994 stopgezet. Dit werd vastgesteld door de Aminoal-bestuur Milieu-inspectie Limburg.
4. Reeds voor 9 maart 1994 werd het deel van de gechloreerde koolwaterstoffen dat niet in de sulfaatovens van Tessenderlo Chemie kan verbrand worden, naar buitenlandse verwerkingsinrichtingen afgevoerd. Sinds 9 maart 1994 gaat de volledige stroom naar het buitenland, met name naar installaties in Duitsland, Frankrijk en Nederland.

**Vraag nr. 191
van 27 april 1994
van de heer L. APPELTANS**

Vlaamse Milieumaatschappij — Waterzuiveringsinstallaties in Limburg

Naar eigen zeggen beheerde de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) in 1992 166 RWZI's in Vlaanderen.

Hierdoor zou het afvalwater van ongeveer 4.421.000 inwoners worden gezuiverd.

Hoeveel RWZI's worden in Limburg door de VMM beheerd ?

Waar zijn deze RWZI's gelegen ?

Wat zijn de globale werkingskosten ?

Hoeveel slib wordt door de RWZI's in Limburg geproduceerd ?

Antwoord

Sinds 1 januari 1994 is er een grondige wijziging doorgevoerd op het vlak van de openbare waterzuivering. Tot eind 1993 werden 115 rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's) met het daarbij horende leidingennetwerk geëxploiteerd door de Vlaamse Milieumaatschappij. Vanaf 1 januari 1994 werd deze exploitatie volledig overgedragen aan de NV Aquafin.

Binnen de provincie Limburg worden er 21 RWZI's door Aquafin geëxploiteerd. Van zodra de zuiveringsinstallatie Dilsen volledig bedrijfsklaar en opgeleverd is zal het aantal dus uitbreiden tot 22.

Het antwoord op waar de RWZI's gelegen zijn, wat hun globale werkingskosten zijn en hoeveel slib ze in Limburg produceren, wordt met volgende tabel in bijlage gegeven. De tabel omvat volgende gegevens :

- identificatienummer RWZI
- naam RWZI
- adres
- ontwerpcapaciteit op basis van 54 g BOD per IE en per dag
- werkingskosten voor 1993
- netto slibproductie uitgedrukt in ton droge stof

Limburgse RWZI's

Nr. zuiv. gebied	Nr. VMM of Proj.	Naam	Straat + Nr.	Post-code	Gemeente	Ontwerpcapac. (BOD-IE)	Werkingskosten inclusief BTW	Slibproductie ton D.S.
81	81	Tessenderlo	Oosterbergen	3980	Tessenderlo	25.500	8.727.022	474
97	97	Lanaken	Kanaalstraat	3621	Lanaken	25.000	6.297.461	174
98	98	Mechelen aan de Maas	Meelstraat	3630	Maasmechelen	8.000	2.421.041	212
99	99	Eisden-Vlucht	Poelsweg	3630	Maasmechelen	6.000	662.479	18
100	100	Tivoli-Borgloon	Habrouckstraat 53	3840	Borgloon	3.500	59.579	17
101	101	Nerem-Borgloon	St.-Truidersteenweg	3840	Borgloon	1.000	742	4
102	102	Tongeren	Keerstraat 214	3700	Tongeren	20.000	3.508.968	268
103	103	Sint-Truiden	Gravenweg	3803	Runkelen St.-Truiden	50.000	6.574.295	660
104	104	Heusden	Obbeekstraat	3550	Heusden	6.000		
105	105	Genk	Diepenbekerbos 12	3600	Genk	107.000	11.190.652	979
106	106	Koersel	Molendijk 115	3582	Koersel	19.000	3.094.197	186
107	107	Beverlo	Ulfortstraat 43	3581	Beverlo	6.000	958.036	24
108	108	Zonhoven	Katschitstraat	3520	Zonhoven	15.000	1.866.531	176
109	109	Bokrijk (Rietvelden)	Domein Bokrijk	3600	Genk	550	11.190.652	
110	110	Hasselt	Rode Rokstraat	3511	Kuringen	60.000	7.717.352	490
111	111	Bree	Kuilenweg	3960	Bree	50.000	4.818.948	166
112	112	Bocholt	Lechtenstraat 14	3950	Bocholt	10.700	2.005.620	119
113	113	Neeroeteren	Kinrooierdijk 100	3680	Maaseik	40.000	2.353.091	29
114	114	Overpelt	Hoekstraat	3900	Overpelt	11.500	1.201.841	40
115	115	Lommel	Luikersteenweg 218A	3920	Lommel	35.000	6.350.385	61
116	116	Hamont-Achel	Het Elsbroek	3930	Hamont-Achel	4.000	857.578	100
124	91019	Dilsen	Pastoorstraatje	3650	Dilsen-Stokkem	33.000		0
						536.750	81.856.470	4.196

Werkingskosten 1993 zonder renovatiekosten, personeelskosten en overheadkosten.
RWZI Heusden buiten werking gedurende 1993. RWZI Borgloon — Nerem kleinschalige installatie
RWZI Dilsen zeer recent opgeleverd.

Vraag nr. 192
van 27 april 1994
van de heer X. BUISSERET

Toewijzing van sociale woningen — Voorrang aan vluchtelingen uit Ruanda

Mij komt ter ore dat op dit ogenblik bij het toekennen van sociale woningen voorrang wordt verleend aan de mensen die onlangs terugkwamen uit Ruanda. Dit betekent dus dat de mensen die hier reeds maandenlang — soms zelfs langer dan een jaar — op de wachtlijst staan voor een sociale woning en hoopten eerstdaags aan de beurt te zijn, opnieuw enkele maanden of langer moeten wachten op een sociale woning.

Kan de minister mij meedelen of dit juist is

Wat is de motivatie ?

Antwoord

De toewijzingen van de sociale woningen van de door de VHM erkende vennootschappen gebeuren in overeenstemming met artikel 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 november 1990, volgens de chronologische volgorde van inschrijving in het register der kandidaat-huurders met toepassing van de voorrangregels.

Voorrang genieten ondermeer de kandidaat-huurders die ten minste één jaar in het werkgebied van de vennootschap wonen en verblijven of er tenminste één jaar verbleven hebben in de periode van vijf jaar voor de toewijzing.

De mensen die onlangs terugkwamen uit Ruanda kunnen uiteraard geen aanspraak maken op deze voorrangregel.

Volgens artikel 6 van voormeld huurbesluit kan iedere vennootschap in individuele gevallen, onder meer ten gunste van daklozen en gehandicapten een gemotiveerde afwijking van de toewijzingsregels, gebaseerd op bijzondere omstandigheden van sociale aard, voorstellen aan de VHM.

Tot op heden ontving de VHM evenwel nog geen enkele aanvraag om afwijking ten gunste van personen die onlangs terugkeerden uit Rwanda.

Vraag nr. 193
van 29 april 1994
van de heer M. MAERTENS

Natuurgebied De Rekken in Moorslede Slypskapelle — Bescherming

Het natuurgebied De Rekken is in Moorslede-Slypskapelle gelegen tussen de Spriet- en de Dadizelehoekstraat, en bestaat deels uit een drassig grasland dat met wilgenrijen de depressie en de taluds de belangrijkste buffer vormt voor het aanpalende stuk met elzenbosjes, moerassen en vijvertjes. Dit stuk is op het gewestplan aangeduid als natuurgebied met wetenschappelijke waarde. In termen van de Groene Hoofdstructuur zou dit gebied op zijn minst als natuurontwikkelingsgebied ingekleurd moeten zijn.

Het college van Burgemeester en Schepenen van Moorslede gaf op 11 januari ll. aan de eigenaar van een deel van dit natuurgebied nochtans de toelating om het drassig grasland op te hogen met een laag aarde van maximaal 49 centimeter. Dit grasland vormt nochtans een depressie omgeven door mooie taluds en wilgenrijen.

Deze toelating werd verstrekt na een aanvraag tot vegetatiewijziging in toepassing van besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991 en met gunstig advies van de dienst natuurbehoud in Brugge van 6 januari 1994.

De vergunningsaanvraag beperkte zich tot de aanvraag tot ophoging met aarde, en vermeldde niet dat de werken reeds in uitvoering waren met name ophoging van méér dan 50 cm met aarde én puinbrokken (stenenasfalt), rooien van wilgen en het laten verdwijnen van de taluds en het wijzigen van de waterhuishouding, o.m. van het beschermd gebied. Het betreft derhalve een regularisatieaanvraag op basis van onvolledige gegevens over een bufferzone voor een natuurgebied met wetenschappelijke waarde, waarvoor een gunstig advies werd verleend door het DNB in Brugge.

De milieu-inspectie in Brugge had op basis van bezwaarschriften nochtans de werken laten opschorten, ten einde een vergunningsaanvraag te verplichten. Dit precedent in een bufferzone schept een ernstige bedreiging voor andere natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, vooral omdat het een regularisering betreft.

Graag had ik dan ook vernomen :

1. of dergelijke kleine natuurgebieden, als één van de zeldzame perifere gebieden in de natuurarme oostelijke zandleemstreek van West-Vlaanderen toch niet bijzonder belangrijk zijn ;
2. of het vegetatiewijzigingsbesluit van 4 december 1991 op dit terrein van toepassing is en zo ja, welke concrete stappen door het beleid kunnen worden gedaan om het gebied, mede gelet op de onvolledige aanvraag en de natuurschade, in zijn oorspronkelijke staat te herstellen en wanneer dit zal gebeuren ;
3. of de goedkeuring door het gemeentebestuur en het fout advies (de DNB herstelmaatregelen worden slechts aanbevolen i.p.v. geëist) niet alleen het vegetatiebesluit ondergraven, maar ook geen precedent scheppen waardoor andere natuurgebieden aangetast kunnen worden, en zo neen, op welke juridische basis dit niet zo is ?
4. of het vegetatiebesluit, gelet op onderhavige situatie, niet best aangevuld wordt met dringende maatregelen, ten einde de gemeentebesturen te verplichten dit besluit correct toe te passen ;
5. of het correct is dat PV's van dergelijke overtredingen voor Justitie normaal worden geseponeerd, en zo ja, welke stappen de minister heeft ondernomen inzake interdepartementaal overleg, om een degelijk vervolgingsbeleid i.p.v. een gedoogpolitiek inzake natuurdelicten te genereren ?

Antwoord

1. Geïsoleerde kleine natuurgebieden kunnen belangrijk zijn om te beschermen. Over de "bijzonder belangrijke" waarde van het natuurgebied De Rekken in Moorslede kan ik mij wetenschappelijk niet uitspreken.
2. Het vegetatiebesluit is toepasselijk op het gebied. Het vegetatiebesluit, dat een uitvoeringsbesluit is van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, voorziet niet in de mogelijkheid om door een administratieve beslissing herstelmaatregelen op te leggen. Dit sluit niet uit dat herstel op vordering van het openbaar ministerie of een burgerlijke partij door de strafrechter bevolen zou kunnen worden. In de gangbare rechtspraak kent de rechter echter vooral een schadevergoeding (in geld) toe; herstelmaatregelen zijn eerder een uitzondering. In het voorontwerp decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, zullen uitdrukkelijke bepalingen worden opgenomen m.b.t. herstel van de natuur in de oorspronkelijke toestand.
3. Neen, de gemachtigde ambtenaar heeft geen fout advies gegeven daar herstelmaatregelen juridisch niet afdwingbaar zijn volgens het vegetatiebesluit. In het gemotiveerd advies, dat overigens niet-bindend is, wordt aan de gemeente voorgesteld een voorwaardelijke vegetatievergunning af te leveren aan de aanvrager. De gemeente Moorslede, die vooraf geïnformeerd werd door de ambtenaar voor natuurbehoud over de juiste toepassing van het vegetatiebesluit, heeft het advies slechts gedeeltelijk overgenomen. De consideransen en de motivering werden niet opgenomen in de vergunning. Bovendien geeft de gemeente in haar beslissing geen precisering over de uitvoering ervan. Er moet op worden toegezien dat de vergunning en de voorwaarden strikt worden opgevolgd.
4. Het college van burgemeester en schepenen behoort volgens de procedure van het vegetatiebesluit het advies van de gemachtigde ambtenaar om te zetten in een beslissing. Hierbij is het de verantwoordelijkheid van de gemeente om het advies uit te werken en aan te vullen met het oog op concrete terreinomstandigheden, gemeentelijk beleid inzake natuur (GNOP e.d.), overleg met lokale adviesraad inzake milieu en natuur e.d.
5. Op 9 maart 1994 werd, op telefonische klacht, het natuurgebied De Rekken in Moorslede Slypskapelle bezocht. Er werd vastgesteld, dat er een terreinophoging van meer dan 50 cm werd uitgevoerd met grond. Er waren geen overtredingen tegen de milieuwetgeving. Het bestuur Milieu-inspectie, buitendienst West-Vlaanderen, heeft de werken dan ook niet opgeschort. Er werd wel op gewezen, dat voor terreinophogingen van meer dan 50 cm een bouwvergunning nodig is.

De verantwoordelijkheid voor het seponeringsbeleid berust uitsluitend bij het openbaar ministerie. Op mijn initiatief in samenwerking met de minister van Justitie wordt thans overleg gepleegd tussen vertegenwoordigers van de procureurs-generaal en leidende ambtenaren van mijn administratie om op

het vlak van de handhaving een gecoördineerd beleid tot stand te brengen en in gezamenlijk overleg prioriteiten te bepalen.

Vraag nr. 194
van 29 april 1994
van de heer J. DE ROO

Investeringsprogramma 1994-1999 in het bekken Polders en Gentse Kanalen — Uitbouw waterzuiveringsinfrastructuur

1. In het bekken Polders en Gentse Kanalen zijn er 28 zuiveringsgebieden. Kan hier naam en plaats van deze zuiveringsgebieden worden weergegeven?
2. Kan tevens een overzicht worden gegeven van de investeringsprojecten voor het bekken Polders en Gentse Kanalen? Graag ontvingen wij begin- en einddatum + kostprijs van elk project.
3. Kunnen wij een overzicht krijgen van het relatief rendement van elk investeringsproject uit het bekken Polders en Gentse Kanalen?
4. Kan worden aangegeven in welke gemeenten uit het bekken Polders en Gentse Kanalen het rioleringsnetwerk zal worden uitgebreid + eventuele vermelding van de plaatsen en/of straten waar dat zal plaatsvinden? Indien mogelijk hadden wij ook hier graag begin- en einddatum van de werken gekregen.
5. Kan per bekken percentueel worden aangegeven hoeveel hun investeringsprojecten bedragen ten opzichte van het investeringsplafond van 6 miljard frank per jaar?

Antwoord

1. De inzameling en zuivering van het op riolering geloosd (of te lozen) afvalwater vergt de uitbouw van een wijdvertakt leidingennet dat hetzij gravitair hetzij deels d.m.v. pompstations afwatert naar een openbare rioolwaterzuiveringsinstallatie.

Als belangrijkste onderdelen van het infrastructuurnet zijn te vermelden: de gemeentelijke rioleringsnetten, de prioritaire rioleringsnetten, de collectoren en/of persleidingen met bijhorende pompstations en de rioolwaterzuiveringsinstallatie zelf. Het geheel van dit leidingennet vormt zo de begrenzing van een zuiveringsgebied.

Op basis van de huidige inzichten kunnen binnen het bekken van de Polders en de Gentse Kanalen 29 zuiveringsgebieden worden afgebakend. De begrenzing van deze zuiveringsgebieden werd opge maakt aan de hand van de bestaande gemeentelijke TRP's (totaalrioleringsplannen), de bestaande AWP-III studies (algemeen waterzuiveringsprogramma) en goedgekeurde scenarioanalyses zoals voorgesteld door de NV Aquafin. Nieuwe scenarioanalyses op basis van steeds actualiseerbare basisgegevens zullen in de toekomst bepalen of kleinere zuiveringsgebieden samengevoegd dienen te worden tot grotere dan wel of grotere verder dienen te worden opgesplitst in kleinere.

Hieronder volgt een opsomming van de 29 gedefinieerde zuiveringsgebieden binnen het bekken van

de Polders en de Gentse Kanalen. De naam van het zuiveringsgebied is op zichzelf een aanduiding waar het gebied zich situeert, omdat het de naam betreft van het bestaande, geprogrammeerde of geplande zuiveringsstation.

Oostende	Jabbeke	Brugge
Knokke-Heist	Oostkerke	Lapscheure
Sint-Niklaas	Evergem	Ertvelde
Nevele-Landegem	Tielt	Hansbeke
Hoeke	Boekhoute	Doomkerke (Ruisselede)
Moerbeke	Stekene	Moerbeke-Kruisstraat
Kieldrecht	De Klinge	Beveren
Aalter	Eeklo	Maldegem
Zelzate	Sinaai	Ossemeersen (Gent)
Zomergem	Lokeren	

- In een bijlage (die gezien de hoeveelheid van gegevens rechtstreeks aan het lid overgemaakt zal worden) werd per zuiveringsgebied een beknopt overzicht gegeven van de bestaande en de conform de goedgekeurde investeringsprogramma's reeds geprogrammeerde hoofdzuiveringsinfrastructuur. Iedere tabel geeft voor de investeringsprogramma's vanaf 1991 t.e.m. 1999 een overzicht van de goedgekeurde projecten, de meest actuele raming, de projectie m.b.t. de periode van uitvoering (geplande opleveringsdatum aan het Vlaamse Gewest) en de aansluiting van de huishoudelijke vuilvracht, uitgedrukt in aantal inwoners en dit bij ongewijzigd rioleringsbeleid enerzijds (geplande gemeentelijke rioleringsprojecten niet in rekening gebracht) en bij uitvoering van het TRP anderzijds.
 - In de bijlage is zoals reeds gemeld, per zuiveringsgebied en per project de aansluiting van de huishoudelijke vuilvracht aangegeven. De verhouding van de geraamde kostprijs ten opzichte van het aantal aansluitbare inwoners geeft een beeld van het relatief rendement van een project.
 - Inzake planning van het gemeentelijk rioleringsbeleid binnen dit bekken is geen volledig overzicht beschikbaar. Informatie omtrent planning van rioleringswerken — die behoren tot de gemeentelijke bevoegdheid — bereikt de hogere overheid via verschillende kanalen. Naast directe en/of indirecte contacten met verantwoordelijken van de gemeente, worden eveneens via de gemeentelijke milieubeleidsnota (opgemaakt in het kader van de milieuconvenant) gegevens over dit aspect aangeleverd.
- Ook bij het vastleggen van het investeringsprogramma met betrekking tot de aanvullende gewestbijdrage voor de aanleg of verbetering van gemeentelijke rioleringen wordt een groot gedeelte van deze informatie verzameld.
- Aangezien geen algemeen overzicht beschikbaar is omtrent planning van gemeentelijke rioleringswerken, is het onmogelijk de situering of de begin- en einddatum van de rioleringswerken aan te geven.
- Vanaf het investeringsprogramma 1994 wordt een jaarlijks investeringsbedrag van 6 miljard frank

(excl. BTW en algemene kosten) vastgelegd. Het bedrag van 6 miljard frank als een jaarlijks plafondbedrag te beschouwen. Bij de opmaak van de investeringsprogramma's werd maximaal rekening gehouden met de keuzes inzake gerichte aanpak op het vlak van de waterzuivering neergeschreven in de regeringsverklaring van de huidige Vlaamse regering en specifiek en concreet vertaald in mijn beleidsbrief.

Het lijkt mij echter weinig zinvol om per bekken procentueel aan te geven hoeveel hun investeringsprojecten bedragen ten opzichte van het investeringsplafond vermits er enorme verschillen bestaan tussen de bekkens onderling.

De 10 hydrografische bekkens waarin Vlaanderen opgedeeld werd verschillen onder meer in de volgende punten

- de oppervlakte en hydrografie van het bekken ;
- het karakter van het bekken (landelijk versus verstedelijkt) ;
- de verhouding huishoudelijke-industriële en diffusie verontreinigingsbronnen ;
- de kwaliteitsdoelstellingen van de oppervlaktewateren binnen het bekken (drink-, vis- en schelpdierwater, . .) ;
- het al of niet prioritair beschouwd zijn van het hydrografisch bekken ;
- de aanwezigheid van enerzijds gemeentelijke en anderzijds bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 249
van 3 mei 1994
van de heer M. BOURGOIS

Nieuw statuut van het gemeentepersoneel — Financiële gevolgen voor ambtenaren in bepaalde gevallen

Steden en gemeenten kunnen vanaf 1 januari 1994 het nieuw statuut van gemeenteambtenaren op hun personeel toepassen. Hierin zijn naast de bevorderingsvoorwaarden ook nieuwe weddeschalen bepaald. Hoewel de ambtenaar de kans krijgt of, beter gezegd, zelf mag kiezen indien hij al of niet toetreedt tot het nieuwe stelsel, wens ik aan de minister toch de volgende vraag te stellen.

Na onderzoek kom ik inderdaad tot de vaststelling dat de mogelijkheid bestaat dat iemand die kiest voor het nieuwe stelsel in de beginfase minder verdient dan voorheen het geval was.

Vindt de minister het logisch dat een ambtenaar om

hetzelfde werk te verrichten, het weze dan nog tijdelijk, minder verdient ? Zal dit geen demotiverend effect hebben op betrokkene om gedurende een bepaalde tijdspanne hetzelfde werk te verrichten voor minder loon ?

Is het, hoewel de ambtenaar zelf kiest in welk stelsel hij opgenomen wenst te worden, niet in het belang van de werking van de betrokken dienst en van de dienstverlening naar de bevolking toe, dat de ambtenaar in kwestie niet minder zou mogen verdienen ? Derhalve zou ik ook willen vragen of de getroffen regeling alsnog veranderd kan worden ?

Antwoord

Het akkoord van 18 juni 1993 en de circulaire van 14 juli 1993 bevelen de gemeentelijke overheden aan de vroegere weddeschalen met één percent te verhogen, voorafgaand aan de invoering van de nieuwe weddeschalen. De inschakelingsmodaliteiten waarborgen trouwens in punt 3.19 b) 1° van de gemeenschappelijke krachtlijnen voor een samenhangend personeelslid in de lokale en regionale besturen, dat de wedde van ieder personeelslid niet lager kan liggen dan de wedde die hij genoot vóór de inschakeling. Indien het personeelslid dit gunstiger acht, mag het trouwens het oude geldelijk statuut behouden.

Ik wens er overigens op te wijzen dat personeelsleden enkel ervoor mogen opteren het oud geldelijk statuut te behouden, maar altijd onder de overige bepalingen van het nieuw statuut ressorteren.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 112
van 19 april 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BR TN-Radio 1 -magazine Voor de Dag — Tribune voor verkiezingspropaganda

Op 14 april besteedde het magazine Voor de Dag van radio 1 van de BRTN na het nieuws van 8.00 uur een lang stuk aan de crisis in Rwanda.

Namens de NGO's kwam er iemand aan het woord die voorgesteld werd als een ex-lid van Artsen zonder Grenzen.

Er werd niet bij gezegd dat de betrokken dokter kandidaat is bij de Europese verkiezingen die voor de boeg liggen. In zijn eerste tussenkomst benadrukte hij dit zelf.

Is het niet merkwaardig dat de BRTN verkiest deze man aan het woord te laten in de plaats van iemand die nog echt in de sector aan het werk is ?

Is de minister niet van mening dat deze handelwijze

de indruk kan wekken dat de BRTN aan de betrokken dokter bewust een tribune wil aanbieden om zijn verkiezingspropaganda te verzorgen ?

Antwoord

Op 14 april waren de BRTN-correspondente K. Vanderschoot en voormalig Arts-Zonder-Grenzen J. Van Erps te gast in Voor de Dag, mevrouw Vanderschoot als ooggetuige van wat zich net voordien in Ruanda had afgespeeld, de heer Van Erps als kenner van het land.

Het was de redactie bekend dat de heer Van Erps op een lijst stond voor de Europese verkiezingen, maar er was helemaal niet afgesproken dat hij dit zou vermelden in een gesprek dat met die verkiezingen niets te maken had.

Vraag nr. 113
van 19 april 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-nieuwsredacties — Aanwezigheid van contractuelen

In de verschillende BRTN-nieuwsredacties werken zowel journalisten met een ambtenarenstatuut als contractuele redacteurs. Zij die het ambtenarenstatuut hebben zijn geslaagd in het BRTN-journalistenexamen, de anderen hebben in het beste geval een selectieproef afgelegd.

Het aantal van deze laatsten is niet zo gering. Bij de radio bijvoorbeeld zijn er 11 contractuelen tegen 29 ambtenaren.

De ambtenaren hebben een duidelijk statuut, een gegarandeerde loopbaan en werken onder duidelijk omschreven arbeidsvoorwaarden. De contractuelen zouden precies hetzelfde werk doen als de ambtenaren maar uiteraard veel minder zekerheid hebben omtrent hun loopbaan en zelfs minder betaald worden.

Klopt dit ?

Zo ja, hoe valt dit te verantwoorden ?

Kan de BRTN in verband met deze contractuelen dezelfde eisen stellen als ten overstaan van de ambtenaren inzake de journalistieke deontologie ?

Antwoord

Het is correct dat op de BRTN-nieuwsredacties zowel journalisten met een ambtenarenstatuut werken als contractuele redacteurs. Op één of twee uitzonderingen na zijn ze evenwel allemaal geslaagd in het BRTN-journalistenexamen.

Voor de niet-geslaagden is een gedetailleerde procedure afgesproken die rigoureuus wordt gevolgd. Binnen de bestuursdirectie Informatie worden aan journalisten met ambtenarenstatuut en contractuelen dezelfde eisen gesteld. De contractuele journalisten worden trouwens tot de statutaire stage toegelaten naarmate er vacatures ontstaan in het kader.

Wat de pecuniaire loopbaan van de journalisten betreft, doorlopen statutaire journalisten achtereenvolgens, in vlakke loopbaan, de volgende graden :

journalist (weddeschaal 10/3)

e.a. journalist (schaal 11/6) na 6 jaar graadanciënniteit

hoofdjournalist (schaal 12bis) na 9 jaar graadanciënniteit als e.a. journalist.

Contractuele journalisten doorlopen die loopbaan niet, aangezien, voor de overgang naar hogere weddeschalen, graadanciënniteit wordt vereist, wat benoeming in de graad onderstelt. Ze hebben de basis-weddeschaal 10/3.

Zolang deze contractuele journalisten minder dan 6 jaar dienst hebben, is er dus geen probleem. In het kader van een algemeen loonbeleid voor de contractuele medewerkers van de BRTN, ook andere dan journalisten, wordt op dit ogenblik een pecuniaire loopbaan voor contractuelen uitgewerkt.

Vraag nr. 114
van 19 april 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-televisienieuwsdienst — Niet nakomen informatieopdracht

Naar aanleiding van heel de heisa rond de aanstelling van een dienstdoende burgemeester in Brussel ter vervanging van de ontslagnemende Michel Demaret vonden drie Vlaams Blokparlementsleden het nodig op woensdag 6 april klacht in te dienen tegen de Brusselse schepenen Freddy Thielemans die meer dan eens verklaard had dat naar zijn mening Demaret niet door Fernand Lefere vervangen kon worden omdat deze laatste Vlaming is.

De drie kamerleden waren van mening dat het hier een typische overtreding van de wet op het racisme betrof.

Zowel de kranten als VTM en zelfs de BRTN-radio-nieuwsdienst hebben van deze klacht gewag gemaakt. De BRTN-televisienieuwsdienst die nochtans op 6 april in de uitzending van 19.30 uur een hoofdstuk aan de vervanging van Demaret gewijd heeft, vond het niet nodig de kijker over deze klacht te informeren.

Is de minister niet van mening dat de BRTN-televisienieuwsdienst in dit geval zijn informatieopdracht niet is nagekomen ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Bij de berichtgeving over het burgemeesterschap van Brussel heeft de televisienieuwsdienst zich beperkt tot de rechtstreekse betrokkenen.

Als aan de klacht van het Vlaams Blok een belangwekkend gevolg wordt gegeven, dan zal dat ongetwijfeld gemeld worden.

Vraag nr. 119
van 22 april 1994
van de heer F. DEWINTER

Gesjoemel binnen vereniging België-China — Maatregelen

De krant La Libre Belgique brengt in haar editie van 2 april laatstleden een uitgebreid verslag van het gesjoemel binnen de maoïstische vereniging België-China en haar nevenorganismen Anti-Imperialistische Bond (AIB) en Partij van de Arbeid.

De AIB zou met name sociale verkenningstaken naar de Filipijnen, syndicale reizen naar Portugal, opvoedkundige uitstappen naar Albanië of Noord-Korea organiseren.

De AIB organiseert deze reizen via hetzelfde Brusselse telefoonnummer van de Vereniging België-China. Zij exploiteert haar reisactiviteiten onder licentienummer A 1596, hetzelfde als dat van de eerder genoemde vereniging België-China. De commissarissen van deze laatste vereniging hebben in hun verslag over de boekjaren 1990 en 1991 reeds hun verbazing geuit. De praktijk van een gedeelde licentie komt ons illegaal over.

Heeft de minister weet van deze wantoestanden ?

Onderneemt hij stappen om hieraan een einde te stellen ?

Zal hij de licentie van de vereniging België-China eventueel intrekken ?

Antwoord

De vergunning van het reisbureau met licentienummer A 1596, nl. Voyages Belgique s.a., werd afgegeven door het Commissariat Général au Tourisme, Boulevard Léopold II, 1080 Bruxelles van het ministerie van het Waalse Gewest.

Derhalve behoort het tot de bevoegdheid van het Waalse Gewest om, indien nodig, in rechte op te treden.

Ik heb het VCGT opdracht gegeven de bekommernis van het lid dienaangaande over te maken aan genoemde instantie.

Vraag nr. 125
van 27 april 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BR TN- TV-nieuws — Objectiviteit

Op maandag 18 april vond in de commissie Buitenlandse Betrekkingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers een zeer opgemerkt Ruandadebat plaats.

De aanleiding was een interpellatieverzoek van Vlaams Blok-fractievoorzitter Gerolf Annemans omtrent de evenementen die toen in Kigali aan de gang waren en een toelichting hieromtrent die gegeven werd door zowel de eerste minister als de ministers van Buitenlandse Zaken en Landsverdediging.

In het radiomagazine Actueel van die dag kwamen de woordvoerders van de verschillende partijen die aan het debat deelgenomen hadden aan het woord. Dus ook Gerolf Annemans.

Op het BRTN-televisienieuws van 19.30 uur verliep het anders. Alle partijen kwamen zelf aan het woord behalve het Vlaams Blok waarvan een journalist slechts in één enkele zin het standpunt toelichtte en dit ondanks het feit dat Gerolf Annemans na de regeringsverklaring in het debat de eerste spreker geweest was.

Waarom kreeg het Vlaams Blok vanwege de BRTN-televisieredactie een andere behandeling dan de andere partijen ?

Is de minister niet van mening dat vanwege de betrokken redactie dit van een gebrek aan objectiviteit ten opzichte van het Vlaams Blok getuigt ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Het Ruandadebat in de Kamercommissie voor Buitenlandse Betrekkingen vond plaats op 11 april en niet op 18 april. Het is niet juist dat in het TV-Journaal alle partijen behalve het Vlaams Blok aan het woord kwamen. In het verslag zaten interventies van de minister van Buitenlandse Zaken namens de regering en van de woordvoerders van VLD en Agalev. De specifieke standpunten van het Vlaams Blok en de Volksunie werden samengevat. De standpunten van de andere partijen werden amper vermeld. Voor het Vlaams Blok is dus zeker geen andere behandeling gebruikt.

Vraag nr. 135

van 11 mei 1994

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Rijksbasisschool in Vollezele — Gebruik als jeugd- vakantiefaciliteit

De vroegere rijksbasisschool in Vollezele staat reeds geruime tijd leeg. Vanuit het centrum van jeugdtoerisme kwam de vraag om in deze gebouwen een jeugd-vakantiefaciliteit onder te brengen.

1. Voldoen deze gebouwen aan de eisen om dergelijk jeugd-vakantiefaciliteit in orde te brengen ?
2. Moet het bestaande sanitair niet worden aangepast ? Zo ja, wat is de kostprijs hiervan ?
3. Hoeveel kinderen kunnen hier worden opgevangen ?

Antwoord

De belangstelling van de VZW Centrum voor Jeugdtoerisme (WT) voor de vroegere rijksbasisschool in Vollezele is mij bekend.

Het CJT heeft aan het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme (VCGT) gevraagd om de procedure voor de verwerving van dit leegstaand schoolgebouw in te zetten. De raad van bestuur van het VCGT gaf

op 23 februari het principiële akkoord voor deze verwervingsprocedure. Het goed is eigendom van de ARGO.

Het is duidelijk dat na de verwerving een aantal geschiktmakingswerken noodzakelijk zullen zijn. Het CJT schat de kosten voor aanpassing en uitrusting op 11 miljoen. Uit de projectnota van het CJT blijkt dat een capaciteit van 90 personen haalbaar zou zijn (uiteraard meerpersoonskamers voor kinderen en jongeren).

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 127

van 21 april 1994

van de heer F. VAN DEN EYNDE

Crombeeninstituut in Gent — Drukwerk van de PVDA

Eind december bezocht ik een multi-culturele tentoonstelling in het Crombeeninstituut in Gent. Groot was mijn verbazing toen ik op de afdeling boeken voor het lager onderwijs een exemplaar vond van het Rode Boekje van de anti-racist uitgegeven door de stalinistische partij PVDA. Toen ik de directie hierop attent maakte werd het boekje onmiddellijk verwijderd en werd er mij gezegd dat het per vergissing op de betrokken stand was terecht gekomen. Ik verneem nu dat in dezelfde school, en namelijk in de vijfde klas menswetenschappen, affiches van de PVDA hangen.

Is een en ander in overeenstemming met artikel 41 van het decreet op het onderwijs dat bepaalt dat er in de scholen niet aan politiek gedaan mag worden ?

Antwoord

De multi-culturele tentoonstelling werd opgezet door de studenten van de betrokken onderwijsinstelling, ter gelegenheid van de debatavond op 20 december 1993 rond het thema witte scholen — zwarte scholen.

Het is juist dat op die avond één exemplaar van het Rode Boekje van de Anti-Racist op de tentoonstelling aanwezig was, deel uitmakend van een ruimer pakket materiaal dat door de inrichters van de tentoonstelling geleend was. Vermits de directie van de instelling zelf deze aanwezigheid niet passend oordeelde, werd het verwijderd.

Wat de aanwezigheid betreft van affiches in een klaslokaal van de instelling, zoals bedoeld door het lid, is na onderzoek door de bevoegde inspectie gebleken dat deze niet in de school aanwezig zijn. De directie van het instituut bevestigde mij dat dit evenmin in het verleden het geval was.

Op grond van deze gegevens moet worden geconcludeerd dat geen aanleiding bestaat tot het nemen van maatregelen, conform de bepalingen van artikel 41 van de schoolpactwet.

Vraag nr. 128
van 21 april 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Crombeeninstituut in Gent — Affiches van de Hand in Hand-betoging

Er wordt mij gesignaleerd dat heel wat middelbare scholen toegelaten hebben dat affiches van de laatste Hand in Hand-betoging in hun gebouwen opgehangen werden. Deze betoging had niet alleen het bestrijden van het racisme en de onverdraagzaamheid op het oog maar stelde ook concrete politieke eisen, zoals het automatisch toekennen van het stemrecht aan alle vreemdelingen die meer dan vijf jaar in ons land verblijven. Deze affiches hingen onder meer uit in het Crombeeninstituut in Gent.

Strookt een en ander met artikel 41 van het decreet op het onderwijs dat in de strikt politieke neutraliteit van het onderwijs voorziet ?

Antwoord

De acties van de organisatie Hand in Hand zijn geconcentreerd op het promoveren van maatschappelijke waarden zoals verdraagzaamheid, wat impliciet onder meer het afwijzen aan racistische attitudes inhoudt. Deze acties sluiten aan bij het beleid van de Vlaamse regering ter zake.

De affiche die het lid bedoelt, en die inderdaad werd uitgehangen in meerdere scholen waaronder het Crombeeninstituut in Gent, had tot doel een sensibiliserende boodschap in genoemd kader te verspreiden. De inhoud beperkte zich daartoe, en suggereerde op geen enkele wijze de concrete politieke eis die het lid citeert.

Bijgevolg kan geen strijdigheid worden vastgesteld met artikel 41, § 1, le lid van de zogenaamde schoolpactwet, dat elke politieke activiteit en propaganda in de onderwijsinstellingen van het gemeenschaps- en het gesubsidieerd onderwijs verbiedt.

Vraag nr. 129
van 22 april 1994
van de heer L. PIERCO

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Organisatie en rechtspositie van het personeel

Op 16 juni 1993 hechtte de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring aan het ontwerp van besluit houdende de organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel. Op 24 november 1993 keurde de Vlaamse regering dit ontwerp definitief goed.

Erin wordt onder meer een nieuwe indeling van het personeel in niveaus en rangen gemaakt. Hierbij worden de huidige rangen 13 tot en met 15 samengevoegd tot een nieuwe rang A2.

Dit nieuwe statuut trad in werking op 1 januari 1994, waarbij artikel XV.2 bepaalt dat bij wijze van overgangsmaatregel gedurende de periode van 1 januari 1994 tot en met 31 mei 1994 het niveau 1 nog bestaat

uit de rangen die op 31 december 1993 deel uitmaakten van het niveau 1.

De invoering van rang A2 gaat gepaard met een diepgaande reorganisatie van de administraties waarbij de besturen worden afgeschaft en vervangen door afdelingen.

Bij deze reorganisatie zou het aantal op te richten afdelingen lager liggen dan het huidig aantal besturen. Tevens zouden niet alle bestuursdirecteurs worden aangesteld als afdelingshoofd.

In deze operatie is het bijgevolg belangrijk de evolutie van het aantal personeelsleden van rang A2 te kennen en in het bijzonder die die in het oude statuut-Camu rang 15 hadden.

Kan de minister meedelen of er in respectievelijk de periode 17 juni tot en met 23 november 1993 en 24 november tot en met 31 december 1993 in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en in de pararegionalen personeelsleden werden bevorderd of benoemd in de rangen 13, 14 en 15. Zo ja, voor elk van de twee boven vermelde perioden per rang hoeveel personen en in welke departementen van het ministerie of in welke pararegionalen ?

Antwoord

1. Wat het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreft kan ik het lid meedelen dat er in de periode van 17 juni 1993 tot en met 23 november 1993 21 personeelsleden werden bevorderd in de rangen 13, 14 of 15.

De verdeling ervan per departement en rang vindt het lid in de hiernavolgende tabel.

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap				
Departement	rang 13	rang 14	rang 15	totaal
Coördinatie	3	—	—	3
Algemene Zaken en Financiën	2	1	-	3
Onderwijs	—	—	1	1
Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur	1	1	-	2
Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden	8	—	—	8
Leefmilieu en Infrastructuur	4	—	—	4
Eindtotaal	18	2	1	21

Tijdens de periode van 24 november 1993 tot en met 31 december 1993 werden er in de rangen 14 en 15 geen personeelsleden bevorderd. In rang 13 werd er één personeelslid bevorderd, namelijk in het departement Algemene Zaken en Financiën.

2. Het antwoord op bovenvermelde vraag wat de

Vlaamse openbare instellingen betreft behoort tot de bevoegdheid van de respectieve Vlaamse ministers belast met het beheer van of de controle op die openbare instellingen, overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 9 december 1992 houdende toewijzing van de bevoegdheden inzake beheer van of controle op de openbare instellingen die afhangen van de Vlaamse gemeenschap en/of het Vlaamse gewest.

Wat de instellingen betreft die onder mijn bevoegdheid ressorteren zijn de gegevens als volgt :

Instellingen	13	14	15	Totaal
ARGO	—	1	1	2
DIGO	—	—	—	0
VLOR	—	—	—	0
UZ-Gent	1	—	—	1
	1	1	1	3

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 90
van 20 april 1994
van de heer L. GOUTRY

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 182
van 20 april 1994
van de heer L. Goutry
Blz. 752.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord op deze vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 28
van 4 mei 1994
van de heer L. STANDAERT

AIDS-preventiebeleid — Verband met pausbezoek

Door zijn recente starre opstelling inzake geboortenbeperking en het verwerpen van preventiemiddelen, homofilie en door zijn interpretaties over AIDS, is de kerkvorst — ook binnen de katholieke gemeenschap — een omstreden figuur.

Dat wordt onder meer bevestigd in een interview (Humo van 30 december 1993) met mevrouw M. De Galan, toenmalig minister van Volksgezondheid. Zij verklaarde : “Iemand die in Afrika, goed wetend hoe de situatie daar is, welke ravages AIDS daar veroorzaakt, goed wetend hoe de Afrikaanse benadering van seksualiteit is, gaat verkondigen dat condooms niet kunnen, die maakt zich schuldig aan moordpoging. De paus heeft daar in drie dagen tijd drie jaar preventiewerk vernietigd. Dat is misdadig”.

1. Van de Vlaamse minister verantwoordelijk voor AIDS-preventiebeleid had ik graag vernomen in hoeverre partnertrouw, abstinentie en verbod van voorbehoedmiddelen deel uitmaken van haar AIDS-preventiebeleid ?
2. Volgens minister De Galan hebben de publieke uitspraken van de kerkvorst een negatieve invloed op het preventiewerk inzake volksgezondheid in Afrikaanse landen. Is dat in Vlaanderen eveneens het geval ?

Antwoord

AIDS is een ziekte die kan voorkomen worden. Omdat AIDS met seksualiteit verband houdt, worden soms hevige debatten gevoerd die los staan van het virus en zijn dodelijke werking. AIDS confronteert een samenleving met zijn taboes : seksualiteit in al zijn belevingsnormen. Dit staat een sereen debat dikwijls in de weg. Als minister, verantwoordelijk voor de AIDS-preventie en -zorg, is het mijn opdracht om :

- te zorgen dat de ziekte zich niet voort verspreidt en
- ervoor te zorgen dat mensen met HIV op een humane en niet-discriminerende wijze worden behandeld.

Het is niet aan een minister om te bepalen hoe de persoonlijke levenssfeer van een mens er moet uitzien. Dit zou een grove inbreuk zijn op de individuele vrijheid en zelfontplooiing. Dat mensen kiezen voor partnertrouw, onthouding, of wisselende sexuele contacten is een persoonlijke keuze.

Het is wel de taak van een minister ervoor te zorgen dat mensen zich kunnen beschermen. Met andere woorden het recht op bescherming is een essentieel vertrekpunt. Omdat het condoom daarin een cruciale rol speelt, is het belangrijk dat het condoom waar nodig beschikbaar is.

Naast deze preventietaak is het ook mijn taak te zorgen dat mensen met HIV op een menswaardige wijze, zonder discriminatie of stigmatisatie, de kwaliteit van hun leven zo hoog mogelijk kunnen houden. Hier is integratie het vertrekpunt.

AIDS is niet de problematiek van een paar marginale groepen, het is een maatschappelijk probleem met enorme gevolgen voor mensen die besmet zijn. Het beleid kan niet ongevoelig blijven bij een dergelijke problematiek. Een globale aanpak van de AIDS-problematiek, zoals die ook onderschreven is door meer dan 40 deskundigen in het strategisch plan voor de AIDS-problematiek in Vlaanderen, draagt in deze materie mijn volledige steun.

Ik hoop dat, over de verschillende levenshoudingen heen, er een eenheid van beleid en actie in Vlaanderen mogelijk blijft. Geen inspanning is mij daartoe teveel.

De invloed van de paus en andere organisaties die condoomgebruik verbieden is niet onderzocht in Vlaanderen. Regelmatig duiken er wel berichten op van dergelijke organisaties en hun boodschap. Ik vind dit een spijtig verschijnsel : wie kan er tegen een preventieboodschap zijn waarbij levens kunnen worden gered ?

Want wat er ook wordt over gedacht, welke principes men ook mag aankleven, elk wetenschappelijk onderzoek wijst in dezelfde richting : er wordt gevrijd (zowel in als buiten een relatie), relatiebreuken komen voor, jongeren vrijen (steeds jonger) en homosexualiteit is een seksualiteitsbeleving. Onderzoek heeft geen onderscheid kunnen aantonen tussen de verschillende levensbeschouwingen.

Ik hoop met mijn preventieboodschap het zelfbeschikingsrecht en de zelfredzaamheid van het individu te verhogen. Bij het recht op een eigen levensstijl hoort meteen de plicht om andere levensstijlen te respecteren.

De houding van de kerk en de kerkvorst met betrekking tot anticonceptie inzonderheid de pil, is genoegzaam bekend. Het is mij niet bekend of het vanuit deze houding is dat de kerkvorst ook het condoom verbiedt.

Ik heb geen cijfers over het pilgebruik bij katholieke vrouwen, maar gezien de verkoop ervan, kan ik ervan uitgaan dat de pil over alle levensbeschouwingen heen, geïntegreerd werd als middel om mensen de keuze van ouderschap in alle verantwoordelijkheid bewuster te laten nemen.

De impact van de uitspraken van de paus zal minder zijn in Vlaanderen dan dit mogelijkwijze het geval is in Afrika. De ziekte veroorzaakt in Afrika nu reeds een ware ravage. In bepaalde delen van Afrika werd reeds een ganse generatie uitgeschakeld door AIDS. Ook de vrouw kan zich niet beschermen. Daarom is de Wereld Gezondheids Organisatie prioritair op zoek naar een middel waardoor de vrouw zichzelf kan beschermen. Het is dan ook spijtig dat een persoon met een dergelijk moreel gezag enkel vanuit een principieel standpunt de problematiek benadert en niet vanuit een totaal mensbeeld, als een wezen, levend in een bepaalde maatschappelijke orde en tijdsgeest.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 79
van 20 april 1994
van de heer L. GOUTRY

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,

Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 182
van 20 april 1994
van de heer L. Goutry
Blz. 752.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 29
van 7 januari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Gesprek met Sabena-voorzitter — Stand van zaken

De afgelopen maand december kondigde de minister aan, naar aanleiding van het schrappen uit het tijdschrift van Sabena van een advertentie van de Vlaamse regering, dat hij de Sabenavorzitter zou ontbieden.

1. Kan de minister mij meedelen of dit gesprek inmiddels heeft plaatsgehad ?
2. Kan hij uitleg verstrekken over de inhoud ervan ?
3. Werden door de Sabena-voorzitter concrete verbin-
tenissen aangegaan met betrekking tot het taalge-
bruik bij de luchtvaartmaatschappij en de houding
ten opzichte van Vlaanderen in het algemeen ?

Antwoord

Zoals eerder aangekondigd in de Vlaamse Raad heb ik in januari van dit jaar een onderhoud gehad met de heer P. Godfroid, Voorzitter van Sabena, over de advertentiecampa-
gne van de Vlaamse Gemeenschap in het tijdschrift Passport.

Ik heb met de heer Godfroid afgesproken dat het lopende contract in verband met die advertentiecampa-
gne voort uitgevoerd zal worden ; dit betekent dat de eerder geweerde Vlaamse advertentie nog eenmaal zal verschijnen. Nadien zal de Vlaamse Gemeenschap een nieuw contract voor het plaatsen van een advertentie afsluiten.

Vraag nr. 50
van 1 maart 1994
van de heer H. OLAERTS

GIM V — Alternatieve financiering

De GIMV treedt voor projecten op als financier, via een formule van alternatieve financiering. Doch deelaspecten zouden mogelijk de regels van de wet op de overheidsopdrachten overtreden. Er zou sprake zijn van ongeoorloofde debudgettering en overheidsgeld dat mogelijk gebruikt zou zijn om privé-investeerders te steunen.

In het onlangs gepubliceerde boek *De Uitverkoop van Antwerpen* (Epo, 1994) beschrijft de auteur Georges Timmerman deze projecten nader, zoals ook reeds fragmentair geschiedde in de pers. De auteur heeft het bovendien over de geprivilegeerde relatie die zou kunnen bestaan tussen de GIMV en de groep Interbuild.

1. Wat zijn de vaststellingen en de standpunten van de Vlaamse regering ?
2. Overweegt men het Rekenhof in te schakelen en in welke projecten ?
3. Welke garanties heeft de Vlaamse regering dat de GIMV in de projecten de belangen van de overheid afdoende verdedigt ?
4. Welke maatregelen zal de Vlaamse regering nemen inzake verleden, heden, toekomst en eventuele recuperatie ?

Antwoord

1. Vooreerst wens ik er op te wijzen dat de GIMV in de bedoelde „alternatieve financieringsprojecten” niet rechtstreeks is opgetreden. Wel is dit gebeurd via commerciële vennootschappen, die volledig onderworpen zijn aan het handels- en vennootschapsrecht en waarvan de GIMV niet de absolute meerderheidsaandeelhouder is. Naast de GIMV zijn er dus nog andere partners in aanwezig, waaronder een openbare financiële holding.

De specifieke rol van deze maatschappijen was de realisatie van administratieve overheidsgebouwen mogelijk te maken via een huurformule met, na afloop van de huurtermijn, een aankoopmogelijkheid tegen vooraf vastgestelde voorwaarden.

Deze projecten kunnen worden ondergebracht onder de noemer onroerende financieringshuur (leasing), waarbij de leasinggever in feite alleen instaat voor de financiering van het project en dus niet tussenkomt in de opbouw en verantwoording voor de eigenlijke bouwkosten. Wel aanvaardt de leasinggever contractueel niet dat de initiële bouwkost wordt overschreden. Terloops kan erop worden gewezen dat de NIM een gespecialiseerde dochter had die op de markt opereerde als leasingmaatschappij en het Brussels en Waals Gewest eveneens over onroerende leasingmaatschappijen beschikken (onder meer Sofibail en Sofibru).

Zonder te stellen dat de operaties van deze financieringsmaatschappijen verlieslatend zouden zijn — wat trouwens in strijd zou zijn met de wet op de handelsvennootschappen, de wet op de concurrentie en de kaderwet van de GIMV zelf die de rendabiliteit van haar optreden als een belangrijke voorwaarde stelt — kan worden gesteld dat de genomen winstmarge zeer redelijk blijkt wanneer men er rekening mee houdt dat de betrokken vennootschappen gedurende het bouwproces en vele jaren nadien eigenaar blijven van de gebouwen en als zodanig potentiële risico's nemen waarvoor ze zich moeten indekken.

Ondertussen heeft de Vlaamse regering bij de herdefiniëring van de taken van de GIMV beslist dat de alternatieve financiering voor de GIMV een uitdovende activiteit wordt. Voortaan zal de GIMV, via een 100 percent dochtermaatschappij, optreden als „aanbestedende overheid”. Dit zal gebeuren dossiersgewijs en met akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor het economisch beleid. Het moet duidelijk zijn dat de wet op de Overheidsopdrachten hier strikt moet worden nageleefd.

Wat de preferentiële relatie betreft, is gebleken dat het gaat om een minderheidsparticipatie van een familiale beleggingsvennootschap die, in tegenstelling tot wat in het door het lid vermelde boek staat geschreven, uitsluitend aandelen bezit in een van de zogenaamde alternatieve financieringsvennootschappen. Aan de privé-aandeelhouder werd gevraagd uit de vennootschap te treden.

2. Wat de controle van het Rekenhof betreft, heb ik op 19 oktober 1993 in de Vlaamse Raad aangekondigd dat de controle op de GIMV zou worden verstrekt.

Momenteel is de controle van het Rekenhof op de GIMV beperkt tot een controle op de middelenverstrekking aan de GIMV in het kader van haar derde opdracht. De modaliteiten van deze controle werden op 24 januari 1992 vastgelegd in een protocol tussen de GIMV en het Rekenhof.

In uitvoering van deze verklaring zal ik eerstdaags aan de Vlaamse regering een ontwerp van decreet voorleggen in verband met de herstructurering van het economisch overheidsinitiatief. Dit ontwerp van decreet voorziet uitdrukkelijk in een inzagerecht voor het Rekenhof in alle verrichtingen van de GIMV-groep. De controlebevoegdheid van het Rekenhof zal zodoende niet enkel worden uitgebreid tot de eerste en tweede functie van de GIMV maar tevens zullen al haar dochtermaatschappijen aan deze uitgebreide controle kunnen onderworpen worden. Op die manier zal het Rekenhof en bijgevolg de Vlaamse Raad een volledig inzicht kunnen verwerven in de activiteiten van de GIMV-groep en de legaliteit van deze verrichtingen kunnen beoordelen.

3. Zoals reeds werd vermeld, zorgden de alternatieve financieringsmaatschappijen, bij wijze van dienstverlening aan de overheid, voor de financiering en de correcte terbeschikkingstelling van gebouwen, tegen een huurprijs die volkomen transparant was.

Op de technische aspecten en de prijzen hadden de betrokken financieringsmaatschappijen geen impact. Voor de 2 projecten die de Vlaamse Gemeenschap met een alternatieve financieringsmaatschappij waarin de GIMV participeerde heeft afgesloten, werden de prijzen van de meetstaten gecontroleerd door de bevoegde administraties van de Vlaamse Gemeenschap. Elk van de betrokken partijen diende voorts in het negotiatieproces haar eigen belangen te behartigen, wat ook contractueel werd vastgelegd met de nodige penaliseringsvoorwaarden. Ten slotte mag niet uit het oog worden verloren dat de winst die de GIMV zelf bekomt in de vorm van dividenden of fees van of uit al haar participaties, ten slotte ten goede komen aan het Vlaamse Gewest aangezien het nagenoeg 95 procent van de aandelen van de NV GIMV bezit en als zodanig ook dividendgerechtigd is. Bij andere gehuurde gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap kwam tot op heden de zogenaamde promotiewinst volledig ten goede aan de privé-investeerders.

- 4 De Vlaamse regering heeft bij de recente herstructurering van de GIMV-groep beslist dat de GIMV zich moet concentreren op haar kernactiviteiten, waarbij de alternatieve financiering in zijn oude vorm (dat wil zeggen met participatie van de privé-sector) niet thuishoort.

Intussen zijn de betrokken partijen onderhandelingen begonnen met het oog op het uittreden van de betrokken privé-partners om aldus gevolg te geven aan de wens van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 51
van 1 maart 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sabena – Weigering van een Vlaamse advertentie in het tijdschrift Passport

Enige maanden geleden maakte de minister zich terecht boos op de weigering van Sabena om een advertentie van de Vlaamse Gemeenschap op te nemen in het tijdschrift Passport. Hij kondigde zelfs aan dat hij de Sabena-voorzitter zou ontbieden om de zaak uit te praten. Naar verluidt was de voorzitter wel, maar de minister niet op de afspraak.

Kan de minister bevestigen of dit klopt ?

Heeft het gesprek desgevallend op een ander ogenblik plaatsgevonden ?

Wat is het resultaat ervan ?

Antwoord

Zoals eerder aangekondigd in de Vlaamse Raad heb ik in januari van dit jaar een onderhoud gehad met de heer P. Godfroid, voorzitter van Sabena, over de advertentiecampagne van de Vlaamse Gemeenschap in het tijdschrift Passport.

Ik heb met de heer Godfroid afgesproken dat het lopende contract in verband met die advertentiecampagne

voort zal worden uitgevoerd ; dit betekent dat de eerder geweerde Vlaamse advertentie nog eenmaal zal verschijnen. Nadien zal de Vlaamse Gemeenschap een nieuw contract voor het plaatsen van een advertentie afsluiten.

Vraag nr. 56
van 15 maart 1994
van de heer M. CAPOEN

Elektriciteitscentrale in Brugge – Verantwoording

In samenwerking met de NV Distrigas plant Electrabel een nieuwe elektriciteitscentrale ten noorden van Brugge, op een terrein in het industriegebied Herdersbrug, langs het Boudewijnkanaal. Het project berust op het Nationaal Uitrustingsplan inzake Produktiemiddelen en Groot-Transport van Elektrische Energie 1988-1998. De vraag rijst of deze elektriciteitscentrale noodzakelijk is. De sector vertrekt immers van het verouderde concept, gebaseerd op hypothesen inzake de evolutie van de elektriciteitsvraag en hoe daaraan voldaan kan worden door het bouwen van centrales.

Het zal de minister nochtans bekend zijn dat er in de sector ook een meer hedendaags en meer verantwoord concept van planning bestaat, nl. de integrated resource planning, methode die al sinds jaren met succes in de USA toegepast wordt. Basis van dit concept is dat zowel de verschillende vraagalternatieven (investeren in energie-efficiëntie) als de produktieopties worden onderzocht. De sector dient eerst aan te tonen dat de groeiende vraag naar elektriciteit niet beter en goedkoper kan worden opgevangen door het investeren in energie-efficiëntie, dan door te investeren in een hoger vermogen (bouw van nieuwe centrales).

In dat verband bewijst de studie van ir. W. De Grootte en prof. A. Verbruggen (Elektriciteitsbesparing in België anno 2000, juni 1992, Studiecentrum voor Technologie, Energie en Milieu, Antwerpen) dat er in België wel degelijk een belangrijk potentieel aan elektriciteitsbesparing bestaat dat bovendien ook economisch haalbaar is.

Overigens blijkt de MER-studie voor de geplande centrale in Brugge geen echte alternatieven voor energieproductie te hebben onderzocht.

Een andere overweging is de lokatie van de geplande centrale. Weliswaar gelegen op een industrieterrein grenst de mogelijke vestiging aan een landschap dat zich kenmerkt door een bijzondere natuur- en cultuurhistorische waarde. In de onmiddellijke omgeving bevinden zich talrijke beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten en gerangschikte landschappen. De inplanting van de centrale op het betrokken industrieterrein zal ontegensprekelijk een visueel-verstorende impact hebben, en ook onherroepelijk afbreuk doen aan de landschappelijke waarden van de regio. Een alternatieve lokatie in de achterhaven van Zeebrugge werd, om onduidelijke redenen, niet weerhouden.

1. Hoe verantwoordt de minister de planning van een nieuwe elektriciteitscentrale op het industrieterrein Herdersbrug in Brugge ? Welke parameters bewijzen de noodzaak van deze nieuwe centrale ?

2. Waarom biedt de MER-studie geen alternatieven aan voor energie-productie ter plaatse ?
3. Heeft de minister de sector opgedragen de noodzaak van de nieuwe centrale te onderzoeken aan de hand van het Amerikaanse concept integrated resource planning in functie van energie-efficiëntie ? Waarom (niet) ? Wat zijn de resultaten van dat onderzoek ?
4. Hoe verantwoordt de minister de mogelijke inplanting van de centrale op het industrieterrein Herdersbrug in Brugge, vooral in relatie tot de landschappelijk en cultuurhistorisch waardevolle onmiddellijke omgeving ? Waarom werd een lokatie in de achterhaven van Zeebrugge niet weerhouden ?

Antwoord

Overeenkomstig de bijzondere wet van 8 augustus 1988 tot hervorming van de instellingen is het Vlaamse Gewest op het vlak van energie slechts bevoegd voor de distributie en het plaatselijk vervoer van elektriciteit door middel van netten waarvan de nominale spanning lager is dan of gelijk aan 70.000 volt. De federale overheid is bevoegd voor het nationaal uitrustingsprogramma in de elektriciteitssector.

De beslissing om nieuwe centrales te bouwen is dus een federale bevoegdheid. De vraag naar de noodzaak van een nieuwe elektriciteitscentrale behoort dus tot de bevoegdheid van de federale minister van Economische Zaken.

De behandeling van de milieuv vergunning en de bijhorende MER-studie behoort tot de bevoegdheid van de heer Norbert De Batselier, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

De vraag naar de vestiging van de centrale behoort tot de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

De parlementaire vraag werd dan ook aan de bevoegde Vlaamse ministers overgemaakt.

Vraag nr. 58 van 15 maart 1994 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Impulsproject Zennevallei — Streekmanager

Op 31 maart van dit jaar loopt het impulsproject voor de Zennevallei ten einde en zouden de activiteiten van de streekmanager ook een einde nemen.

Diverse impulsprojecten zijn nog volop in uitvoering of worden eerstdaags opgestart.

Voor het welslagen van deze projecten is een deskundige opvolging en coördinatie vereist. Voor het ontwikkelen van een eigen regionaal beleid zijn voorts denkwerk en overleg nodig.

Omiddellijk rijst de vraag wie een verlenging van de taak van de streekmanager dan moet betalen.

1. Kan de streekmanager voor het impulsproject van de Zennevallei een verlenging krijgen van haar taak ?
2. Zo ja, wie zal deze verlenging betalen ?
3. De gemeente Beersel heeft aan de minister terzake een voorstel gedaan. Wat is zijn standpunt terzake ?

Antwoord

Het lid wenst te vernemen of de streekmanager voor het impulsgebied Zennevallei een verlenging kan krijgen van haar taak, wie deze verlenging gebeurlijk zal betalen en hoe ik denk over het voorstel dat de gemeente Beersel dienaangaande geformuleerd heeft.

Vermits een particulier geval of een persoonlijke aanlegenschap niet het voorwerp kunnen zijn van een schriftelijke vraag, meen ik het lid te moeten antwoorden met een uiteenzetting over de algemene lijnen van het beleid ten aanzien van impulsgebieden, en, meer algemeen, van het vernieuwde regionaal beleid dat ik wens te voeren.

Toen het zogenaamde impulsgebiedenbeleid in 1991 werd opgestart, op initiatief van mijn voorganger, werd reeds afgesproken dat dit impulsprogramma slechts voor drie jaar zou gelden, met name in de periode 1991-1992-1993.

Die tijdelijkheid werd zeer duidelijk tot uitdrukking gebracht in de wijze waarop het beleid budgettair georganiseerd is, maar ook in de arbeidscontracten tussen de acht streekmanagers en de respectievelijke gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen, die contractueel als werkgever van de streekmanagers optreden. Elke arbeidsovereenkomst werd afgesloten voor een periode van exact drie jaar, en rekening gehouden met de datum van feitelijke indiensttreding, vinden de overeenkomsten een einde in de periode maart-april 1994.

Omdat de uitvoering van het impulsgebiedenbeleid vertraging opliep, waardoor de voorziene middelen slechts met vertraging konden worden ingezet, heb ik de budgettaire schikkingen laten nemen waardoor nog in 1994 voor 160 miljoen frank vastleggingen verricht kunnen worden voor de impulsgebieden. De einddatum van het programma werd parallel hiermee verschoven ; projecten ingediend konden worden uiterlijk tot 31 december 1993, maar de ministeriële goedkeuring en de uitvoering kunnen volgen in 1994.

Het impulsgebiedenbeleid werd opgevat als een tijdelijke én als een experimentele beleidsbenadering. Zo dient het ook te worden afgesloten. Dit betekent dat het programma geëvalueerd wordt, en dat zowel met de positieve als met de negatieve ervaringen rekening wordt gehouden bij de vormgeving van het vernieuwd Vlaams regionaal beleid.

Die evaluatie wordt uitgevoerd op basis van degelijke rapporten, die in mijn opdracht werden opgesteld, over vijf aspecten van het tot nu toe gevoerde regionaal beleid :

1. een evaluatie van het impulsgebieden-beleid als voorbeeld van subregionaal beleid ;

2. een evaluatie van het beleid in de zogenaamde Europese doelstellingengebieden (Limburg, de Westhoek en de Kempen) ;
3. een evaluatie van de taakverdeling en de samenwerking in de streekontwikkeling ;
4. een onderzoek naar het impact van de verticale budgetten op regionale ontwikkeling ;
5. een onderzoek naar een mogelijke afbakening van sociaal-economische en sociologisch relevante subregio's in Vlaanderen.

Ook de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen heeft op 9 maart 1994 een evaluatie doorgevoerd en heeft een aanbeveling uitgebracht over het nieuw regionaal beleid.

De eerste krachtlijnen van het vernieuwd regionaal beleid heb ik reeds uiteengezet in de beleidsbrief bij de begroting economie 1994. Op dit ogenblik toets ik deze beleidsvoorstellen aan het sociaal-economisch overleg in het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité. De formele beslissingen over de nieuwe vormgeving van het regionaal beleid worden nog voor het zomerreces genomen.

De krachtlijnen van het nieuw regionaal beleid zijn volgens mij :

- waar het impulsgebiedenbeleid zich enkel richtte naar achtergebleven gebieden, moet het regionaal uiteraard voort aandacht geven naar hun ontwikkelingsachterstand, maar in een harmonische benadering met meer welvarende regio's die immers door een aangepast beleid hun groei- en werkgelegenheidsmogelijkheden moeten behouden en versterken ;
- het regionaal beleid moet van onderuit worden gevoed, door strategisch denken en handelen vanuit de levende krachten in de subregio's zelf, maar door de Vlaamse regering op een geïntegreerde wijze gevoerd worden ;
- het regionaal beleid moet daarom niet alleen in het beleid van de minister bevoegd voor economie aandacht krijgen, maar dient te worden geïntegreerd in de verschillende beleidsterreinen ;
- de regionale ontwikkeling moet structureel worden aangepakt, wat betekent dat ondersteuning van investeringen primeert op ondersteuning van werken ;
- er is een veel grotere responsabilisering noodzakelijk van private partners in projecten en programma's, om te waarborgen dat het beleden nut van allerlei gewenste projecten ook bewezen wordt door een werkelijk aanwezige betalingsbereidheid.

De Vlaamse regering is bereid subsidiair, in de betekenis van aanvullend, op te treden bij dergelijke streekwerkingen. Hiertoe heb ik op de begroting voor 1994 een bedrag van in totaal 100 miljoen frank uitgetrokken, dat onder meer gebruikt kan worden voor een lichte ondersteuning van samenwerkingsverbanden voor strategische planning en werking op subregionaal vlak.

In een dergelijk samenwerkingsverband slaan de levende krachten van de regio, dat zijn bijvoorbeeld : gemeentebesturen, streekparlementairen, werkgevers- en werknemersorganisaties, de handen in elkaar rond strategische streekwerking, dit in coördinatie met de bestaande instellingen voor streekontwikkeling zoals de GOM's.

Het grote verschil met het in het verleden gevoerde impulsgebiedenbeleid bestaat erin, dat geen specifieke budgettaire enveloppe uitgetrokken wordt voor de financiering van specifieke reconversieprojecten op het terrein. Het systeem van financiële enveloppes per strikt afgebakend gebied heeft in een aantal gevallen een dynamiek op gang gebracht, waar de langetermijnontwikkeling van de betrokken gebieden niet door gebaat of zelfs door geschaad werd. Daarom meen ik dat deze aanpak verlaten moet worden.

Ik stel hiertegenover een aanpak die vertrekt van de zorg voor een goede democratische controle. Ik meen dat de financiering van de specifieke reconversieprojecten uit de respectievelijke functionele begrotingen geput moet worden, maar wel op basis van een partnerschap dat de Vlaamse regering aangaat met elke streek die dat wenst.

De strategische streekvisie van een bepaalde regio en de daarin aangegeven selectief geformuleerde hefboomen voor de structurele ontwikkeling nodigen elke minister uit om na te gaan welk aandeel hij kan leveren in de totstandkoming van die hefboomen. Tegenover een selectieve streekvisie, die de enkele doelstellingen aangeeft waarrond de streek de gehele sociaal-economische ontwikkeling wil laten scharnieren, staat een collegiaal en geïntegreerd engagement van de Vlaamse regering om over langere termijn mee te werken aan de ontwikkeling en versterking van die regio.

In deze benadering kan het krediet van 100 miljoen frank worden gebruikt als aanvullende subsidie om de werking van een samenwerkingsverband mogelijk te maken of voort te zetten.

De afbakening van de regio's is in deze nieuwe benadering minder rigoreus : er is geen specifieke budgettaire enveloppe voorzien, dus ook geen nauwkeurige afbakening van een bestemmingsgebied noodzakelijk. Bovendien moet de samenstelling van het samenwerkingsverband niet nauwkeurig door Brussel gedicteerd worden, vermits dat verband geen budget voor projecten beheert, zoals dat wel het geval was voor de impulsstreekcommissies.

Uiteraard zal de Vlaamse regering in elke sociaal-economisch relevante subregio slechts met één samenwerkingsverband een partnerschap afsluiten, om voldoende representativiteit te waarborgen en ongezonde concurrentie en verspilling van middelen te vermijden. Dit noopt alle levende krachten van een streek tot echte samenwerking en samenspraak.

Terugkerend naar de vraagstelling van het lid, bevestig ik het belang — ook in de toekomst — van streekmanagers. Mijn voorkeur gaat echter uit naar streekmanagers die op het initiatief en met de middelen van een regionaal samenwerkingsverband gemandateerd en ge-

steund worden. Bij deze middelen wil de Vlaamse regering een nader te bepalen percentage toevoegen. Het initiatief voor de aanstelling van een streekmanager dient echter van de streek zelf uit te gaan, en zijn of haar contractueel dienstverband en het grootste gedeelte van de financiële kosten verbonden aan de strategische streekwerking dienen door de streek opgenomen en gedragen te worden.

Vraag nr. 62
van 17 maart 1994
van de heer L. BARBE

Impulsgebied Dendermonde-Sint-Niklaas — Ecologische gevolgen toeristisch project Meirdam in Dendermonde

De streekcommissie van het impulsgebied Dendermonde-Sint-Niklaas verleende onlangs gunstig advies aan het toeristisch project Meirdam te Dendermonde. De kostprijs wordt geschat op 110 miljoen frank. Er is sprake van actieve waterrecreatie, de aanleg van een camping en sportinfrastructuur, een museum enzovoort. Met andere woorden, het gaat om een project inzake harde recreatie met een onherstelbare en zware impact inzake ruimtelijke ordeningen en op het vlak van leefmilieu.

Dit project is zeer omstreden :

- de Meirdam is opgenomen in de Groene Hoofdstructuur als natuurontwikkelingsgebied. De uitbouw van dit project bezwaart uiteraard deze functie ;
 - de Meirdam is ook opgenomen als natuurgebied in het voorstel van de natuurverenigingen in het kader van het ecologisch impulsprogramma ;
 - er zijn twijfels over de economische haalbaarheid, gezien er verschillende gelijkwaardige projecten in de buurt zijn (bijvoorbeeld Nieuwdonk en Donkmeer in Berlare).
1. Welke studies werden er gemaakt inzake de economische haalbaarheid van het project ? Wat zijn er de resultaten van ?
 2. Welke studies werden er gemaakt inzake de ecologische impact van het project ? Wat zijn er de resultaten van ?
 3. In welke mate was hierover contact met de minister voor Leefmilieu ?
 4. Welke garanties heeft de minister dat dit project het ecologisch impulsprogramma niet bezwaart ?
 5. Heeft de minister zijn goedkeuring al verleend aan dit project ? Om welke redenen ?

Antwoord

Het project Meirdam in Dendermonde werd door de streekmanager aan mij voorgelegd eind december 1993.

Na onderzoek van het dossier, heb ik mij voorgenomen

voor het project een negatieve beslissing voor de toekenning van de impulssteun te nemen.

Het is immers mijn bedoeling het regionaal economisch beleid bij voorrang te richten op hefboomprojecten met de nadruk op investeringsprojecten met dieptewerking.

Rekening houdend met de bepalingen voor de impulsgebieden, dien ik voor de ongunstige beslissingen eveneens het VESOC-advies in te winnen.

Zodra dit advies in mijn bezit is, zal ik een definitieve beslissing nemen.

Zonder op dit advies te willen vooruitlopen, zie ik evenwel geen redenen om van mijn standpunt af te wijken. Bijgevolg denk ik dat hiermee eveneens een antwoord op de vragen één tot en met vier is gegeven.

Vraag nr. 70
van 15 april 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Grensoverschrijdende samenwerking bij het opzetten van een luchtmeetnet — Gegevens

Het gezamenlijk opzetten van een luchtmeetnet in de grensstreek tussen Antwerpen en Bergen-op-Zoom is een uitstekende wijze om aan grensoverschrijdende samenwerking te doen.

Voor dit project werd bij de Europese Unie een subsidieaanvraag ingediend.

Mag ik van de minister heel concreet vernemen, welke stappen in de procedure moeten worden gezet. Meer bepaald vernam ik graag het volgende.

1. Wie doet uiteindelijk formeel aanvraag bij de Europese instellingen ?
2. Wie beslist vooraf of dit project bij de prioriteiten hoort, die als zodanig ingediend worden ?
3. Welke instantie maakt in Vlaanderen de afweging, wat de prioriteiten betreft ?
4. Wie neemt de eindbeslissing, als in verband met grensoverschrijdende projecten de prioriteiten in Nederland (waar provinciale besturen politieke verantwoordelijkheid dragen) anders liggen dan in Vlaanderen ? Wie neemt dan de politieke beslissing ?

Antwoord

In het kader van het Interreg-initiatief ter bevordering van de grensoverschrijdende samenwerking (door de Europese Commissie gelanceerd in juli 1990), werden door de lidstaten gemeenschappelijke, operationele programma's voor de periode 1991-1993 ingediend waarin, op basis van een socio-economische analyse, doelstellingen en maatregelen voor grensoverschrijdende samenwerking werden voorgesteld. Wat Vlaanderen betreft, gebeurde dit voor de grensregio's met Nederland, Frankrijk en Duitsland.

Dergelijke meerjaren-programma's worden opgesteld

in nauw overleg met de betrokken provincies en grensregio's en omvatten de krachtlijnen en prioritaire actiedomeinen voor de betrokken programmaperiode. Zij vormen kaderprogramma's die, na goedkeuring door de Europese Commissie, dienen te worden ingevuld met concrete projecten.

Deze concrete projectvoorstellen moeten worden ingediend bij het secretariaat van het betrokken samenwerkingsverband en dienen te worden goedgekeurd door het Toezichtscomité dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Europese Commissie, de nationale/gewestelijke autoriteiten, de betrokken provincies en grensregio's. Het Comité neemt, rekening houdend met de vastgelegde prioriteiten en criteria, de eindbeslissing inzake de toekenning van EG-steun, die maximaal 50 percent kan bedragen van de totale projectkosten (de overige 50 percent dienen te worden gedragen door de nationale/gewestelijke autoriteiten, regionale instanties, privé-sector).

Zoals reeds vermeld, eindigde de programmaperiode (en bijgevolg de mogelijkheid tot goedkeuring van projectvoorstellen) op 31 december 1993. Een verlenging van het Interreg-initiatief werd evenwel opgenomen in de voorstellen van de Commissie met betrekking tot de nieuwe communautaire initiatieven voor de periode 1994-1999.

**Vraag nr. 73
van 18 april 1994
van de heer W. VERREYCKEN**

Medecins sans Frontières — Vlaamse overheidssteun

Medecins sans Frontières is een organisatie die ongetwijfeld zeer goed werk verricht, vooral dan in gebieden waar medische hulp helemaal niet of onvoldoende wordt aangeboden.

De eigen identiteit der meewerkende artsen en verplegers wordt echter ontkend. Vlaamse artsen moeten zich van het Frans bedienen voor hun contacten met de organisatie zelf, en moeten ook, ten opzichte van de hulpzoekenden, het Franse imago ophouden. Nederlandse leden van de organisatie worden verplicht het Engels te gebruiken, waardoor de inzetbaarheid van kleinere volkeren wordt weggemoffeld en de indruk wordt gecreëerd dat enkel grotere cultuurgemeenschappen bereid en in staat zijn menslievendheid ten toon te spreiden.

Medecins sans Frontières ontvangt naast particuliere giften, ook overheidssteun. Graag vernam ik van de minister welke steun de Vlaamse regering verleent aan deze organisatie.

Tijdens de besprekingen over deze steun werd door de minister ongetwijfeld aangedrongen op een zichtbaar signaal dat zou aantonen dat ook Vlaanderen artsen en verplegend personeel afvaardigt en begeleidende overheidssteun verleent. Mij werd echter gemeld dat de verantwoordelijken van Medicins sans Frontières, hooghartig elke steun weigerden, indien daaraan enige identiteitsbevestigende voorwaarde werd gekoppeld door de Vlaamse Gemeenschap.

Klopt deze informatie en verleende de minister toch

onvoorwaardelijke steun, ingaand op de eisen van *Medecins sans Frontières* ?

Welke controle heeft de Vlaamse overheid op de besteding van de overheidssteun ?

Antwoord

Sinds 1992 werd door de Vlaamse regering in het totaal 24.000.000 frank aan overheidssteun verleend aan Artsen Zonder Grenzen. Die is als volgt verdeeld.

Begroting 1992

- 6.000.000 frank als tegemoetkoming in de humanitaire hulp in het voormalige Joegoslavië (betaald in december 1992)
- 15.000.000 frank als tegemoetkoming in de humanitaire hulp aan Somalië (betaald in januari 1993)

Begroting 1993

- 3.000.000 frank als tegemoetkoming in de noodhulpprogramma's voor de slachtoffers van de crisis in Burundi en ten voordele van de Burundese vluchtelingen in Ruanda (nog niet uitbetaald)

Naast Artsen Zonder Grenzen behoorden ook het Belgische Rode Kruis en het Internationaal Hulpbetoon van Caritas Catholica tot de begunstigden van Vlaamse overheidssteun in de vorm van humanitaire hulp.

Er zijn mij geen problemen of klachten bekend i.v.m. het gebruik van de Nederlandse taal bij Artsen Zonder Grenzen. Alle briefwisseling en andere contacten tussen de administratie Externe Betrekkingen en vertegenwoordigers van Artsen Zonder Grenzen verlopen steeds in het Nederlands. De organisatie geeft eveneens een informatieblad in het Nederlands uit. De ploegen te velde zijn steeds internationaal samengesteld. Daaronder bevinden zich ook Vlamingen. De coördinator van het project in Kismayu (Somalië), dat met Vlaams overheidsgeld werd gerealiseerd, was een Vlaming.

Het is echter wel zo dat als voertaal in de projecten, een taal wordt gekozen die voor iedereen uit dit internationaal gezelschap verstaanbaar is. In Somalië was dat het Engels. De bewering dat Vlaamse artsen zouden worden verplicht, ook ten opzichte van de hulpzoekenden, het Frans imago op te houden, is onjuist.

Het is eveneens onjuist dat Artsen Zonder Grenzen elke steun zou weigeren, indien daaraan enige identiteitsbevestigende voorwaarde wordt gekoppeld. Artsen Zonder Grenzen weigert wel alle hulp, waaraan discriminerende en/of politieke voorwaarden worden verbonden.

Tot nog toe heeft de Vlaamse regering aan de Vlaamse overheidssteun geen identiteitsbevestigende eisen gekoppeld, wanneer het humanitaire hulp betrof. Deze voorwaarden worden wel opgelegd, wanneer het gaat om andere vormen van overheidssteun. De Vlaamse humanitaire hulp is echter geenszins onvoorwaardelijk. Hij wordt steeds gekoppeld aan een duidelijk omschreven project en toegekend op basis van een door de organisatie opgestelde begroting. De administratie Ex-

terne Betrekkingen wordt door Artsen Zonder Grenzen nauwkeurig op de hoogte gehouden van de stand van zaken en krijgt een financieel verslag van elk project. Daartoe gemachtigde personeelsleden van de administratie Externe Betrekkingen of van het Rekenhof kunnen bij de vereniging controle uitoefenen.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 74
van 22 december 1993
van de heer W. VERREYCKEN

Verrebroekdok — Onderzoek naar alternatieven

Tijdens de voorbije begrotingsbesprekingen werd meermaals verwezen naar het Antwerpse havendossier. Uit alle verwijzingen bleek overduidelijk dat Antwerpen onmiddellijke nood heeft aan een nieuw marietiem dok. Dit in het raam van de uitbreiding der havenactiviteiten, en de daarmee gepaard gaande tewerkstelling. Het spreekt vanzelf dat ook de concurrentiepositie van de eerste Vlaamse haven, ten opzichte van de Europese wedijveraars, zal worden versterkt door de aanleg van dit dok. Mijn steun aan de havenbegroting moet dan ook worden gezien als erkenning van de noodzaak van dit dok, waarvoor steeds Verrebroek als uitgravingsplaats werd aangeduid.

Onafgezien van deze overwegingen, blijft de vraag overeind of dit nieuwe dok het Verrebroekdok moet worden? Vanuit meerdere bronnen werd me bevestigd dat ook een aanpassing van het bestaande en ongebruikte Doeldok, of de uitbreiding van het eveneens ongebruikte Noordelijk Insteekdok in de richting van braakliggende industrieterreinen, hetzelfde havengunstige resultaat zou hebben. Bij de laatste mogelijkheid hoort zeker de vaststelling, dat hiermee de manklopende uitbating van de Liefkenshoektunnel een belangrijke toegevoegde waarde zou krijgen, gezien de ligging van het vergrote Noordelijk Insteekdok. Terwijl, als laatste pluspunt, de belangen van de haven niet in de verdrukking zouden komen, en tegelijk de Waaslanders hun agrarisch belangrijke gebieden niet zouden aangetast zien.

Technici ten slotte verzekeren me dat een haalbaarheidsstudie slechts vier maanden in beslag kan nemen, aan een verwaarloosbare prijs. Verwaarloosbaar alvast in het licht van de totale investering die met dit nieuwe dok gemoeid is. Gezien de nood aan het nieuwe dok lijken mij andere studies voor een onaanvaardbaar tijdsverlies te zullen zorgen.

1. Kan de minister mij zeggen of deze haalbaarheidsstudie alsnog aan onderzoekers zal worden toegewezen?
2. Werd in voorgaande studies de hypothese van aanpassing van het Doeldok en/of de uitbreiding van het Noordelijk Insteekdok onderzocht?

3. Wat waren in voorkomend geval de adviezen van de onderzoekers?

N.B. : Deze vraag werd ook gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Antwoord

1. De Antwerpse haven heeft inderdaad behoefte aan de aanleg van een nieuw dok, bestemd voor de overslag van stukgoederen en droge massagoederen, met andere woorden voor de vestiging van de overslagbedrijven. Op basis van een uitvoerige technische, economische en ecologische studie stelt de stad Antwerpen voor, overigens in akkoord met mijn administratie, dat best het Verrebroekdok nu aangelegd wordt. Ik kan deze stelling onderschrijven en ik neem mij voor hieromtrent zo spoedig mogelijk een beslissing van de Vlaamse regering uit te lokken.

De grondigheid waarmee de voorbereidende studie uitgevoerd werd en het interne overleg met de betrokken partijen, maakt een aanvullende haalbaarstudie overbodig.

2. In de voorafgaande studies werd inderdaad de hypothese van de aanleg van het Doeldok en/of de uitbreiding van het Noordelijk insteekdok onderzocht: Deze studies werden uitgevoerd door mijn administratie.
3. Uit deze studies blijkt dat de uitbouw van het Doeldok als alternatief voor het Verrebroekdok om planologische, economische en technische redenen niet haalbaar is. Ik som hierna beknopt de voornaamste elementen op.

— Bij het ontwerpen van de Waaslandhaven werden om planologische redenen de industriële activiteiten hoofdzakelijk gesitueerd in het noordelijk havengebied, en de eigenlijke havenoverslagactiviteiten in het zuidelijke havengebied. Deze schikking heeft als gevolg dat in de omgeving van de woongebieden van Verrebroek en Kieldrecht slechts weinig vervuilende havenoverslagactiviteiten zullen plaatshebben.

De verschuiving van havenoverslagactiviteiten naar het Doeldok, gelegen in het noordelijk havengebied, verstoort het planologisch basisconcept van de Waaslandhaven. Op termijn zullen immers industriële bedrijven moeten uitwijken naar het zuidelijke havengebied, wat ik niet wenselijk acht. Bovendien hebben zich in de omgeving van het Doeldok reeds industriële bedrijven gevestigd, zodat een functiewijziging ook feitelijk niet mogelijk is.

- Het Doeldok kan niet volwaardig worden uitgebouwd; de westelijke oever is niet bruikbaar voor havenactiviteiten vermits de terreinen gelegen zijn in het havenuitbreidingsgebied, dat volgens de bepalingen van het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren voorlopig nog niet voor havenaanleg vrijgegeven kan worden. Er zou aldus slechts 2.600 meter kaaimuur aangelegd kunnen

worden tegenover 5.000 meter in het geplande Verrebroekdok. Het Doeldok is dus geen alternatief voor het Verrebroekdok.

- De volwaardige uitbouw van het Doeldok (dus met een kaaimuurlengte van 5.000 meter), vergt een uitgave van 14 miljard frank (tegenover 6 miljard frank voor het Verrebroekdok). Deze uitgave kan worden gereduceerd door het Doeldok extra breed te maken zodat de kaaimuren in een open bouwput gebouwd kunnen worden ; dit betekent evenwel een verlies van 55 ha netto industrieterrein.

Soortgelijke bezwaren gelden voor een uitbreiding van het Noordelijk insteeddok. Een noordelijke uitbreiding zou bovendien als gevolg hebben dat de pas opgehoogde terreinen zouden moeten worden afgegraven, wat de berging van 12,3 miljoen m³ specie noodzakelijk maakt. Een dergelijke volume baggerspecie zou moeten worden geborgen in de zone tussen het Verrebroekdok en de dorpskern van Verrebroek.

De conclusie uit al deze studies is duidelijk : de aanleg van het Verrebroekdok is zowel planologisch als technisch als economisch de beste oplossing voor het creëren van bijkomende overslagmogelijkheden voor stukgoederen en droge massagoederen in de Antwerpse haven.

Vraag nr. 150
van 10 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Aanleg potpolder in Kruibeke — Gevolgen

Onlangs heeft de minister beslist om in Kruibeke toch een zogenaamde potpolder aan te leggen. Uit kringen van natuurliefhebbers wordt daarop nogal verdeeld gereageerd. Kan de minister preciseren wat de effecten van zo'n overstromingsgebied zijn op de natuur en het landschap ?

Antwoord

Door de Vlaamse regering werd beslist principieel over te gaan tot de inrichting van het gecontroleerd overstromingsgebied Bazel-Kruibeke-Rupelmonde. De beslissing vermeldt tevens dat maximaal rekening moet worden gehouden met de ecologische inpasbaarheid van de bestaande ecologische waardevolle sites, inzonderheid de Barbierbeekvallei en de Rupelmondse Kreek.

Alvorens tot de uitvoering te kunnen overgaan zal een milieu-effectenrapport worden opgesteld, waarin al de milieuaspecten, die verbonden zijn aan de aanleg, aan bod zullen komen.

Hoe dan ook zal door de hoogteligging van de dijken de overstromingsfrequentie gering zijn en zal door een gepaste dimensionering van de uitwateringssluizen de afvoer van overgestort water in één getij mogelijk zijn. De bedoeling is dan ook de effecten op de natuur minimaal te houden.

Vraag nr. 185
van 2 maart 1994
van de heer G. VANLEENHOVE

Kanaal Plassendale-Nieuwpoort — Herbouw van de Rattevallebrug

Bij de onderhouds- en investeringsuitgaven van het Vlaams Infrastructuurfonds is voor het jaar 1994 een bedrag van 42 miljoen frank ingeschreven voor de herbouw van de Rattevallebrug over het kanaal Plassendale-Nieuwpoort.

Kan de minister mij meedelen welk soort brug hier gepland wordt, wat de huidige stand van zaken is in dit dossier en wanneer de werken uitgevoerd kunnen worden ?

Antwoord

De brug die gepland wordt is een gewone, met de hand bediende ophaalbrug. De brug is ontworpen voor één rijstrook maar aangepast aan de landbouwmachines die zeer dikwijls over deze brug rijden.

Het aanbestedingsdossier is opgemaakt en voor advisering overgemaakt aan de inspectie van Financiën.

De raming der werken bedraagt 35 miljoen frank.

De bouw van de nieuwe brug werd voorzien op het programma 1994. De werken kunnen behoudens onvoorziene problemen bij de aanbesteding, eind dit jaar aanvatten.

Vraag nr. 208
van 22 maart 1994
van de heer F. GHESQUIERE

IJzergebied — Saneringsprogramma

Rond de jaarwisseling werd het IJzerbekken tussen de Franse grens en Diksmuide getroffen door een echte watersnood waarvan de schade nog niet gekend is. Ook bleef de IJzer tussen Diksmuide en Nieuwpoort op de dijken wegen.

Welke aanpassingswerken worden gepland om de toestand te saneren, de schade te herstellen en nieuw onheil te voorkomen ? Welke zijn het tijdstip en de kostprijs van de realisaties ?

Antwoord

Door de Vlaamse regering werd op 2 februari 1994 beslist over te gaan tot de uitvoering van het Noodplan voor Waterbeheersing.

In dit Noodplan is een bedrag van 10 miljoen frank voorzien voor de studie rond de bouw van een nieuwe stuw in Nieuwpoort.

De watersnood rond de jaarwisseling heeft aangetoond dat de afvoercapaciteit bij extreme weersomstandigheden in Nieuwpoort ontoereikend is. Door de bouw van een nieuwe stuw kan deze drastisch worden opgevoerd. Dit project is opgenomen in het Urgentieprogramma

dat ik naar aanleiding van de stormen en wateroverlast rond de jaarwisseling aan de Vlaamse regering heb voorgesteld en waarvan gepland wordt dat het binnen de eerstkomende vijf jaar gerealiseerd zal worden.

Overigens wordt in het Vlaams Infrastructuurplan (VIP) ruim aandacht besteed aan het verwezenlijken van een voor de bevolking aanvaardbaar veiligheidsniveau. De werken die noodzakelijk geacht worden voor het bereiken van dit veiligheidsniveau werden dan ook in het VIP opgenomen.

Opwaarts de stuw is hieraan een verantwoorde aanpassing van de bedding van de rivier verbonden. De totale kostprijs wordt geraamd op 500 miljoen

Inmiddels werd langsheen de IJzer overgegaan tot de herstelling van de schade die veroorzaakt werd door de hoge debieten. Deze herstellingswerken zullen in de loop van 1994 wordt uitgevoerd.

Vraag nr. 212
van 22 maart 1994
van de heer E. VAN VAERENBERG

Vervuilde dijken van oude Zenne in Epepegem - Afgraving

De oude Zenne doet in Den Dorent in Epepegem dienst als een soort wachtbekken bij hoge waterstand in de gekanaliseerde Zenne. Nu stelt men vast dat ze opnieuw moeten worden afgegraven. Naar ik verneem zou er een krachtmeting aan de gang zijn tussen de dienst Leefmilieu en de dienst Tjgebonden Waterwegen.

Het gemeentebestuur van Zemst had bij de dienst Tjgebonden Waterwegen, waaronder de Zenne valt, meermaals aangedrongen op een herstel van de dijken.

Twee jaar geleden begon men eraan, omdat men had vastgesteld dat ook de stuw moest worden vernieuwd. Tezelfdertijd zou men de dijken verstevigen en ophogen. Ook de bedding van de oude Zenne werd verdiept. Het er uitgehaalde slib legde men gewoon aan de kant, op de aanpalende weiden en landbouwgronden. Grondanalyses wezen uit dat het slib zeer sterk vervuild was met zware metalen en zeker niet mocht worden gebruikt om de dijken op te hogen en ook niet mocht worden uitgespreid op de aanpalende weiden en landbouwgronden.

1. Het gemeentebestuur van Zemst had heel wat bezwaren bij het hergebruik van het zwaar vervuilde slib. Hoe komt het dat de dienst Tjgebonden Waterwegen met deze bezwaren helemaal geen rekening hield ? Wie is er verantwoordelijk voor deze ondoordachte beslissing ?
2. De dijken van de oude Zenne in Den Dorent in Epepegem zijn ruim een jaar afgewerkt. Wat was de kostprijs hiervan ?
3. De dienst Leefmilieu heeft desbetreffend een onderzoek laten uitvoeren en is tot de vaststelling gekomen dat er heel wat gebeurde dat niet door de beugel kon. Deze dienst stelde o.a. vast dat de dijken waarin het vervuilde slib is verwerkt opnieuw moeten worden afgegraven. Wat zal de kostprijs

zijn van deze operatie ? Wie zal er voor deze bijkomende kosten moeten opdraaien ? Wanneer zullen deze dringende werken aanvangen ?

Antwoord

De afgraving van de vervuilde dijken van de oude Zenne in Epepegem is een zeer complex dossier. Het is mij dan ook niet mogelijk binnen de gestelde termijn een antwoord te verstrekken.

Zodra de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen haar onderzoek beëindigd heeft, zal ik aan het lid de gevraagde inlichtingen verschaffen.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 41
van 22 december 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN — Berichtgeving over politieke partijcongressen

In de loop van de maand december vonden er congressen plaats van drie Vlaamse politieke partijen, met name van de SP, het Vlaams Blok en Agalev.

Kan de minister mij meedelen in hoeveel nieuwsuitzendingen van de BRTN-radio en van de televisie telkens gewag werd gemaakt van deze gebeurtenissen ?

Kan hij dezelfde gegevens verstrekken wat vermeldingen of besprekingen in andere programma's betreft ?

Kan hij ten slotte meedelen hoeveel zendtijd er door de BRTN-radio respectievelijk -televisie aan de afzonderlijke congressen werd gewijd ?

Antwoord

Wat de radio betreft, werden de congressen van de SP en van Agalev behandeld in de nieuwsbulletins van 18 en 19 december en in het magazine Voor de Dag van 19 en 20 december 1993. Bij de SP ging het om een ideologisch congres, bij Agalev werden de kandidaten voor de Europese verkiezingen aangewezen.

Het congres van het Vlaams Blok van 5 december werd niet behandeld. Het Vlaams Blok organiseert geregeld zogenaamde thema-congressen. De radionieuwsdienst heeft de voorkeur gegeven aan zijn congres over veiligheid, dat eerder had plaatsgevonden.

Wat de televisienieuwsdienst betreft werd aan de congressen van SP, Agalev en Vlaams Blok aandacht besteed in volgende uitzendingen :

— congres Vlaams Blok :
op 05.12.1993 — 1'46" in het tweede journal
(19.30 u) ;

- congres SP :
op 18.12.1993 — 1'30" in het eerste journaal (18 uur)
3'30" in het tweede en derde journaal ;

op 19.12.1993 — 6'30" in De Zevende Dag
1'20" in het eerste journaal
2'33" in het tweede en derde journaal ;
- congres Agalev : op 19.12.1993 — 21" in het eerste journaal
50" in het tweede journaal.

Vraag nr. 102
van 16 maart 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Literaire verenigingen — Subsidies

1. Bestaan er objectieve criteria voor de toekenning van subsidies aan literaire verenigingen ?
2. Zo ja, aan de hand van welke geschreven objectieve criteria zullen de subsidieaanvragen van nationale literaire verenigingen voor 1994 worden beoordeeld ?
3. Welke beslissingen worden er genomen om zowel de nationale als de internationale werking van het Europees Poëziecentrum in Leuven in 1994 en volgende jaren, inclusief de tewerkstelling van 5 personeelsleden, veilig te stellen en te bevorderen ?

Antwoord

1. Er bestaan objectieve criteria voor de toekenning van subsidies aan literaire verenigingen.
2. In mijn beleidsbrief Letteren van 19 februari 1993 staat onder de rubriek Literaire Verenigingen het volgende vermeld : " (. . .) . De subsidiëring zal vooral zijn gebaseerd op de kwaliteit en het nut van de werking, die zullen moeten blijken uit een degelijk gemotiveerd activiteitenplan met begroting, en uit een positieve beoordeling door de Commissie Letteren."

Andere objectieve criteria zoals effectiviteit, efficiëntie, opportuniteit en wettelijkheid volgen rechtstreeks uit de reglementaire bepalingen betreffende de controle op de aanwending van toelagen (afdeling III van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de Rijkscomptabiliteit. De opgesomde maatstaven grijpen uiteraard op elkaar in zodat niet enkel geoordeeld wordt op basis van plannen maar ook op basis van behaalde resultaten.

3. Er werd met betrekking tot de werking van het Europees Poëziecentrum in Leuven in 1994 en volgende jaren nog geen beslissing genomen, aangezien de adviezen van de commissie Letteren en van mijn administratie mij nog niet werden meegedeeld.

Vraag nr. 111
van 13 april 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Vlaams-Nederlandse samenwerking in Frankrijk — Samenwerkingsakkoord met het Institut Néerlandais in Parijs

De Vlaams-Nederlandse samenwerking in Frankrijk en Parijs vooral via het Institut Néerlandais is noodzakelijk om de belangstelling voor het Nederlands in Parijs op te vangen. Tegelijk is een projectmatige samenwerking in het instituut te Parijs een hefboom, die men vanuit Vlaanderen niet onbenut mag laten. Ik denk aan plannen over een tentoonstelling over de Bourgondische Nederlanden.

Ik verneem dat in Parijs de indruk ontstaat dat de belangstelling uit Vlaanderen niet groot is.

De minister zal het eens zijn dat Parijs een prioritaire plaats is om Vlaanderen cultureel in Europa naambekendheid te geven.

Is een samenwerkingsakkoord met het Institut Néerlandais als anker niet aangewezen ? Als daartoe de stappen zijn gezet, kan de minister me dan meedelen hoever men staat, waar de obstakels liggen als die er al zouden zijn, en wanneer een uitgewerkt akkoord van samenwerking mag worden verwacht.

Zal de minister ook initiatieven nemen binnen de Nederlandse Taalunie, zo ja, dewelke ?

Antwoord

1. Hierbij kan ik het lid meedelen dat ik het volledig eens ben om projectmatig samen te werken met het Instituut Néerlandais in Parijs, zoals trouwens blijkt uit de concrete voorstellen gericht aan de heer J.E. Craanen, directeur.
 - Op het vlak van de muziek wil ik graag steun verlenen aan het optreden van Jos Van Immerseel (clavecimbel), kwartetten Kuycken en Blindman en het Currende-ensemble (polyfonie).
 - Op het vlak van de literatuur werd een lezing van H. Claus voorgesteld, waarvoor de auteur reeds zijn principieel akkoord gaf.

In afwachting van een Nederlandse reactie op deze voorstellen, werd ook met de Nederlandse Ambassadeur Externe Betrekkingen contact opgenomen, aan wie bevestigd werd dat wij bereid waren nog dit jaar met bovenvermeld programma te starten. Uit wat voorafgaat blijkt dus dat het onjuist is te stellen dat de belangstelling van mijn administratie niet groot zou zijn.

2. Wat de plannen betreft voor een tentoonstelling Bourgondische kunst, acht ik een voorbereiding van 2 jaar noodzakelijk. Dit project kan enkel gerealiseerd worden mits een degelijke wetenschappelijke voorbereiding. Deze presentatie kan dus bezwaarlijk voor 1996 gepland worden. De voorstellers van dit project dienen hierover verder contact op te

3. In het najaar zal binnen het Comité van Ministers en de Interparlementaire Commissie een notitie geangendeerd worden i.v.m. ons beleid in Noord-Frankrijk.

Op 7 april jl. ging in dit verband een rondetafel-bijeenkomst door in Rijsel. In juni wordt overigens een vervolgbijeenkomst gepland. Onze uitstraling en taalbeleid van de Nederlandse Taalunie wordt aldus aan een evaluatie onderworpen. De samenwerking met het Institut Néerlandais in Parijs komt bij dit alles vanzelfsprekend aan bod.

Vraag nr. 115
van 19 april 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Radio Vlaanderen Internationaal — Opvolgen voorbeeld Nederlandse Wereldomroep

Van het persagentschap Belga verneem ik dat de Nederlandse politie onder meer via de Nederlandse Wereldomroep buitenlanders oproept om niet zonder voorafgaandelijke verblijfsvergunning naar Nederland te komen. Ook de Vlaamse Gemeenschap beschikt over een wereldomroep namelijk Radio Vlaanderen Internationaal.

Is de minister niet van mening dat er misschien iets aan het steeds groter wordende vluchtelingenprobleem zou kunnen worden gedaan door op deze antenne het voorbeeld van Nederland te volgen ?

Antwoord

N.a.v. de vraag van het lid heeft de BRTN aan Radio Nederland Wereldomroep gevraagd of de omroep inderdaad buitenlanders oproept om niet zonder voorafgaandelijke verblijfsvergunning naar Nederland te komen.

Radio Nederland Wereldomroep deelt mee dat van dergelijke oproep nooit sprake is geweest en dat de Nederlandse politie nooit of te nimmer de omroep met een dergelijk verzoek heeft benaderd.

Het telex-bericht van ANP was onjuist. Er is dus geen Nederlands voorbeeld dat wij zouden kunnen volgen.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 77
van 17 maart 1994
van de heer R. LANDUYT

Bestuur gebouwen — Architecten en industriële ingenieurs

Het antwoord van de minister op mijn schriftelijke

vraag nr. 16 van 7 december 1993 roept bijkomende vragen op.

Inzake antwoord 6 :

De pregoratieven van de architect, lid van de Orde van Architecten (besloten in de rechtsleer en de rechtspraak) zijn ook de minister bekend. Nochtans wordt mij meegedeeld dat industrieel ingenieurs wel degelijk met de opmaak van vergunningsplichtige dossiers zouden zijn belast. Onder hun leidingsdruk zouden architecten, inzake bouwplannen en de bouwvergunningverplichtingen, verplicht worden naamgeving te doen.

In verband met de overheidsopdrachten en in verband met de verbouwwerken van de luchthaven van Oostende (miljoenenzaak) zou ik de minister volgende vragen willen stellen.

In verband met de overheidsopdrachten :

- zijn de aanbestedingsdossiers door een architect opgemaakt en als dusdanig gedag- en genaamtekend ;
- werd de gunningsprocedure door een architect opgevolgd en werd door hem een voorstel geformuleerd ?

In verband met de verbouwwerken van de luchthaven van Oostende :

- zijn of worden de aanbestedingsbescheiden opgemaakt door een architect ;
- is of wordt voor deze bouwvergunningplichtige werken een dossier aanvraag tot bouwvergunning opgemaakt, dit met of zonder medewerking van een architect ?
- is de bouwtoelating verleend ?
- wordt de controle op de werken door een architect uitgeoefend ?

Inzake antwoord 4 :

Wie oefent in het kader van de prerogatieven van de architect, in de buitendienst Oost-Vlaanderen en Brabant, deze taken uit ?

Inzake antwoord 3 :

- wat houden de ingediende voorstellen inzake organisatieontwikkelingsplannen in ;
- zijn of worden die voorstellen vooraf met de architecten besproken ;
- tegen wanneer moeten die plannen ter beschikking zijn om het kader te kunnen aanpassen ?

Antwoord

1. In verband met de overheidsopdrachten.

Het bestuur Gebouwen heeft een beperkte personeelsformatie, wat impliceert dat er geen autonome provinciale uitvoeringsdiensten zijn. Wel zijn er in de provincies ambtenaren van het bestuur Gebouwen, die er hun standplaats hebben.

Met betrekking tot de behandeling van de bouwver-

gunningsplichtige dossiers handelt het bestuur Gebouwen zoals een ingenieurs- en architectenbureau dat burgerlijke ingenieurs, industriële ingenieurs en architecten in dienst heeft : een door de leiding van het bestuur aangeduide architect-ambtenaar, lid van de orde van architecten, dag- en naamtekent onder zijn verantwoordelijkheid de door hem behandelde bouwvergunningplichtige dossiers. Hij wordt door de leiding van het bestuur Gebouwen, indien dit opportuun is, ook bij de gunningsprocedure betrokken. Hierbij is het enige opvallend verschil dat het ingenieurs- en architectenbureau de ingenieurs of architecten, die de hun toegewezen opdrachten niet naar behoren uitvoeren, veel gemakkelijker kan ontslaan.

Van een niet geoorloofde leidingsdruk van industrieel ingenieurs op architecten, inzake bouwplannen en bouwvergunningverplichten is er volgens het bestuur Gebouwen hierbij geen sprake.

2. In verband met de verbouwingswerken aan de luchthaven

Een architect van het bestuur Gebouwen met standplaats Brugge heeft de vergunningplichtige dossiers opgemaakt. Hij volgde aanvankelijk de uitvoering. Aangezien hij hierbij onvoldoende met de prerogatieven van de luchthavencommandant rekening hield en hierin volhardde, was de leiding van het Bestuur Gebouwen genoopt hem van deze taak te ontlasten, omdat er geen andere mogelijkheid overbleef.

Het opmaken van de dossiers betreffende de bijkomende werken, die, in uitvoering van de akkoorden van Schengen, moesten worden gerealiseerd en de opvolging ervan, vertrouwde de leiding van het bestuur Gebouwen toe aan een industrieel ingenieur. Het gaat om werken die volgens het koninklijk besluit van 16 december 1971 artikel 3, § 1 vrijgesteld zijn van bouwvergunningen (verbouwingswerken binnen het gebouw of werken voor geschiktmaking van lokalen voor zover het volume daarmee niet werkelijk vergroot).

3. De architecten met standplaats in de provincie hebben geen prerogatieven t.o.v. de andere architecten van het bestuur Gebouwen. M.a.w. het is de leiding van het bestuur Gebouwen dat de opdrachten onder de architecten verdeelt. Uiteraard houdt ze hierbij rekening met hun bekwaamheid en hun geschiktheid om in dienstverband te functioneren.
4. Wat de ingediende voorstellen inzake de organisatieontwikkelingsplannen HOOP betreft, verwijs ik naar de heer Van den Bossche, Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken.

**Vraag nr. 87
van 13 april 1994
van de heer L. BARBE**

Beschermde orgels — Naleving van de voorschriften

Het koninklijk besluit van 27 juni 1977 van bijkomende algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van de monumenten en stads- en dorpsgezichten, meer bepaald voor de orgels lijkt me bijzonder belangrijk inzake het orgelpatrimonium. Artikel 2 bepaalt dat de eigenaar verplicht is het orgel in goede staat te bewaren, het te vrijwaren voor beschadiging en alle werken te laten verrichten die noodzakelijk zijn voor de instandhouding en het onderhoud. Artikel 6 bepaalt dat eigenaars van orgels die niet meer normaal te onderhouden zijn verplicht zijn een restauratiedossier aanhangig te maken, ten einde te gepasten tijde tot een deskundige restauratie te kunnen overgaan.

Dit koninklijk besluit werd in belangrijke mate hernomen in het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten.

1. Hoeveel orgels in Vlaanderen zijn er beschermd (hetzij door een beschermingsbesluit van b.v. een kerk, hetzij door een voor het orgel specifiek beschermingsbesluit) ?
2. In welke mate werd en wordt de naleving van het koninklijk besluit en het recente executievebesluit gecontroleerd ? (Inspecties orgels, aanmaningen eigenaars tot onderhoud)
3. In welke mate maken eigenaars van orgels die niet meer normaal te onderhouden zijn daadwerkelijk een restauratiedossier op ?
4. Hoeveel procesverbalen zijn er ondertussen opgesteld wegens respectievelijk overtreding van het koninklijk besluit van 27 juni 1977 en het Executievebesluit van 17 november 1993 ?

Antwoord

1. Er zijn ongeveer 220 beschermde orgels in Vlaanderen. De lijst werd gepubliceerd in de uitgave Orgels van Vlaanderen (1991) en wordt regelmatig aangevuld.
2. De naleving van de beschermingsvoorschriften wordt geregeld gecontroleerd. De inspecteurs van het bestuur Monumenten en Landschappen wijzen de eigenaars van beschermde orgels op hun onderhouds- en instandhoudingsplicht door mondelinge of schriftelijke aanmaningen en door overleg en adviesverstrekking.
3. Het aantal aanvragen voor restauratiewerken is de laatste twintig jaar enorm gestegen en blijft nog steeds aangroeien.
4. Er werd tot op heden driemaal aangifte gedaan bij het parket wegens strafbare verwaarlozing of het uitvoeren van werken zonder of in strijd met de vereiste goedkeuring.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 71
van 18 april 1994
van de heer L. BARBE

Nieuw industrieterrein in Geraardsbergen — Steun Vlaamse regering

De Intercommunale Vereniging Land van Aalst wil in Geraardsbergen een nieuw industrieterrein uitbouwen (Ophasselt — Nieuwe Kat). De Vlaamse regering zou hiervoor steun toegezegd hebben. Op het gewestplan is op deze plaats een industriezone voorzien. De wijziging van het gewestplan waarbij de percelen herschikt worden zodat ze beter aansluiten op de gewestweg N 42 is aan de gang. De aanduiding van een industriezone op het gewestplan aan de Nieuwe Kat is uiteraard geen doorslaggevend argument om de zone ook te realiseren. In feite is dit nieuw industrieterrein sterk omstreden. Op maar 3 km ligt immers het industrieterrein Schendelbeke (Geraardsbergen) waar nog verschillende hectaren beschikbaar zijn (al of niet al uitgerust). Op 5 km ligt het industrieterrein van Zottegem waar ook verschillende hectaren vrij zijn. Bovendien zou het nieuwe industriepark een belangrijke impact hebben op ruimtelijk en ecologisch vlak. Zowel vanuit economisch als ecologisch standpunt kan men achter dit project dus de grootste vraagtekens zetten. De Vlaamse regering heeft op 24 november 1993 dit industrieterrein het statuut van openbaar bedrijfsterrein van regionaal belang toegekend.

1. Welke steun heeft de Vlaamse regering voor dit project ter beschikking gesteld? Van wanneer dateert de beslissing? In het kader van welke wet of regelgeving gebeurde deze toekenning?
2. Waarom werd deze steun toegekend? Welke studies inzake economische impact, ruimtelijke ordening en ecologische gevolgen werden er gemaakt? Wat zijn daar de resultaten van?
3. Waarom werd aan dit industrieterrein een speciaal statuut toegekend? Welke studies inzake economische impact, ruimtelijke ordening, tewerkstelling en ecologie werden er gemaakt? Wat zijn daar de resultaten van?

Vraag nr. 72
van 18 april 1994
van de heer W. PEETERS

Vlaamse Gemeenschap — Onderwijs Frans in China

In haar berichtgeving van 8 maart jongstleden, maakt

de Waalse krant Le Soir melding van een mededeling van de Belgische ambassadeur in China, waaruit blijkt dat de Franstalige Gemeenschap niet langer de vier docenten kan betalen, die tot nu toe voor haar rekening in China Frans doceerden. Daarop zou, nog steeds volgens datzelfde bericht, de Vlaamse Gemeenschap als reddende engel zijn ingesprongen, en het op zich genomen hebben voortaan romanisten naar China te sturen om Franstalig onderwijs te verstrekken aan de geïnteresseerde Chinezen.

1. Is dit bericht juist, en zo ja, welke zijn volgens de minister de Vlaamse belangen die worden gediend door lessen Frans voor Chinezen in China?
2. Op hoeveel worden de kosten van deze Vlaamse verankering begroot, en op welke begroting worden zij ingeschreven?
3. Hoe verhouden zich de kosten van deze operatie Frans voor Chinezen zich ten opzichte van de inspanningen die worden gedaan om het Nederlands in China te onderwijzen?
4. Worden nog naar andere landen, op kosten van de Vlaamse regering, docenten gezonden, en hoeveel daarvan onderwijzen in welke landen Frans, respectievelijk Nederlands?
5. Aan welke voorwaarden moeten groepen Vlamingen die in het buitenland wonen voldoen om voor Vlaamse kinderen een leerkracht Nederlands toegevoegd te krijgen?

Vraag nr. 74
van 20 april 1994
van de heer L. GOUTRY

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 182
van 20 april 1994
van de heer L. Goutry
Blz. 752.

Vraag nr. 75
van 21 april 1994
van de heer F. DEWINTER

Informatiecampagne door Vlaamse regering — Persoonlijke reclame voor ministers

Enkele maanden geleden werd door de minister-president meegedeeld dat er een grootscheepse informatiecampagne door de Vlaamse regering opgezet zou worden. Om te vermijden dat deze informatiecampagne opnieuw zou uitdraaien op een persoonlijke reclamecampagne van de ministers, werd onder andere gesteld dat er geen persoonlijke afbeeldingen of namen van ministers in de advertenties, die in de krant zouden verschijnen, opgenomen zouden worden.

Einde maart werden echter in een aantal Antwerpse reclame- en huis-aan-huisbladen advertenties afgedrukt van de minister van Financiën en Begroting, Wivina Demeester. Deze advertenties die afgedrukt

werden onder de titel Nieuws uit de Vlaamse regering door Wivina Demeester, tonen uitgebreid de foto van de betrokken minister. Zelfs deze advertenties, die afgedrukt worden onder de titel Nieuws uit de Vlaamse regering door Wivina Demeester en die de lezer oproepen om het fanclub-blaadje van de Vlaamse minister van Begroting gratis aan te vragen, zijn voorzien van een grote foto van minister Wivina Demeester. De advertentietekst wordt eveneens ondertekend door minister Wivina Demeester.

Kan de minister mij meedelen in hoeverre het afdrukken van deze advertenties ingaat tegen de door hem gestelde richtlijnen ?

Kan de minister mij meedelen uit welke fondsen deze advertenties betaald werden ?

Kaderen deze advertenties in de informatie-campagne van de Vlaamse regering ?

Indien zou blijken dat de advertenties betaald zijn met gemeenschapsgelden, in hoeverre gaat de minister akkoord met deze praktijken en welke sancties overweegt hij ?

Vraag nr. 76
van 22 april 1994
van de heer M. DIDDEN

Uitvoering grinddecreet en herziening gewestplan Maasland — Stand van zaken

Vanwege de Belgische Federatie van Grind- en Zandbaggers werd er onlangs een publieke stellingname gedaan met betrekking tot het uitblijven van de uitvoeringsbesluiten uit het grinddecreet en het op de lange baan schuiven van de herziening van het gewestplan Maasland. Nochtans is in het grinddecreet bepaald dat dit gewestplan dient te worden aangepast.

Graag had ik vernomen welke besluiten er reeds met betrekking tot het grinddecreet door de Vlaamse regering werden getroffen.

Welke is de timing inzake de uitvoering van dit grinddecreet ?

Mag ik tevens vernemen op welke wijze en binnen welk tijdsbestek het gewestplan Maasland in herziening gesteld zal zijn ? M.a.w. op welk ogenblik zal een nieuw besluit van de regering het bestaande koninklijk besluit op het gewestplan Maasland, wat van 1980 dateert, herzien ?

Vraag nr. 78
van 22 april 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Taalkaders Belgische overheidsinstellingen — Overeenstemming met numerisch belang gemeenschappen

Mede door toedoen van de voorzitter van de Franse Gemeenschapsregering heeft de federale minister van Buitenlandse Zaken maatregelen getroffen om het vijftig/vijftig taalkader bij de Belgische diplomatie te herstellen. Natuurlijk stelt zich de vraag of de taalkaders in de Belgische overheidsinstellingen wel beantwoor-

den aan het numerieke belang van de gemeenschappen in dit land, zowel als aan het werkvolume in de respectieve talen.

Heeft de minister dit onderwerp al ter sprake gebracht op federaal niveau ?

Heeft hij anderzijds al stappen ondernomen ten einde bestaande taalkaders te laten respecteren, daar waar het contingent van Nederlandstalige personeelsleden niet wordt opgevuld. Ik denk bij wijze van voorbeeld aan de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel. Wat was desgevallend het resultaat ?

Indien dergelijke stappen tot nog toe niet werden ondernomen, kan de minister mij dan uitleggen waarom niet ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 231
van 19 april 1994
van de heer J. TIMMERMANS

Wijziging BPA — Procedure

Bij de procedure tot wijzigen van een BPA wordt een openbaar onderzoek ingericht. Bij dit openbaar onderzoek is het mogelijk dat er zich nieuwe problemen voordoen buiten de aangegeven probleemstelling, onderwerp van het te wijzigen BPA. Voor deze problemen dient dan telkens opnieuw een procedure tot gedeeltelijke herziening van een BPA te worden opgestart. Dit is nogal tijdrovend zodat de wijziging van het BPA veel te lange tijd in beslag neemt.

Kan de minister geen maatregelen nemen tot vereenvoudigen van deze procedure zodat problemen als deze in de toekomst ingelast kunnen worden in de lopende procedure ?

Vraag nr. 232
van 19 april 1994
van de heer M. DIDDEN

Overstromingsgebieden langs de Maas — Maatregelen

In het kader van de sanering en de beveiliging van overstromingsgebieden langs de Maas werd op initiatief van de minister een commissie geïnstalleerd die een rapport opstelde met betrekking tot het beheersen van het Maasdijkgebied.

In dit verband vernemen we via de pers dat de betrokken commissie geadviseerd zou hebben geen nieuwe bouwvergunningen meer te verlenen in het winterbed van de Maas. Op het eerste zicht lijkt dit een logisch voorstel. Toch doen er zich concrete problemen voor met betrekking tot bestaande woningen en gebouwen.

Aldus stelt zich de vraag of er nog bouwvergunningen kunnen worden verleend in het kader van de sanering

van bestaande woningen en' gebouwen, alsmede voor de aanpassing ervan in functie van het overstromingsgebied. Zo is mij het geval bekend van een bewoner langsheen de Maasdijk die een garage op verhoogd niveau wil bouwen. Evenzo zijn er personen die de woonruimte van de bestaande woning willen verhogen.

Kan de minister meedelen op welke manier de bouw-aanvragen behandeld zullen worden van personen of instellingen die bouwactiviteiten willen ondernemen in het Maasgebied ?

Tevens had ik willen vernemen welk gevolg aan de verschillende adviezen uitgebracht door de Evaluatie-commissie Maasland, gegeven zal worden. Zo zijn er vragen met betrekking tot eventuele onteigeningen die onbeantwoord blijven.

Het is mijn oordeel dat klaarheid in deze meer baat brengt dan vage adviezen en beloften waarvan niemand weet wanneer zij ingewilligd zullen worden.

Ik durf hopen dat de minister terzake binnen een redelijke termijn vooral klaarheid kan scheppen in de bouwproblematiek, alsmede in de vergoedingsproblematiek met betrekking tot de eigendommen gelegen in het winterbed van de Maas.

Vraag nr. 233
van 20 april 1994
van de heer L. Goutry

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 182
van 20 april 1994
van de heer L. Goutry
Blz. 752.

Vraag nr. 234
van 21 april 1994
van de heer F. DEWINTER

Antwerpse stedelijke musea — Onderscheid inzake inkomgeld tussen Antwerpenaar en nietAntwerpenaar

Op vertoon van hun identiteitskaart mogen Antwerpenaars gratis Antwerpse stedelijke musea bezoeken. Niet-Antwerpenaars betalen hiervoor inkomgeld.

Het Europees Hof besliste n.a.v. een klacht tegen Spanje, dat een gelijkaardig onderscheid maakt tussen Spanjaarden en niet-Spanjaarden, dat zulk discriminerend onderscheid niet geoorloofd is.

Welk onderscheid denkt de voogdijminister ten aanzien van Antwerpen te mogen nemen ?

Vraag nr. 235
van 21 april 1994
van de heer J. DE ROO

Schipdonkkanaal — Dichtslibbing stuk Merendree-Heist

1. Is er op het Schipdonkkanaal, stuk Merendree-Heist, sprake van dichtslibbing ?

2. Zo ja, wat zal er ondernomen worden om deze toestand te verhelpen ?

3. Zijn er bagger- of verdiepingswerken voorzien ? Zo ja, kan hier begin- en einddatum van de werken worden aangegeven ? Kan hier globaal een overzicht gegeven worden van de kostprijs van deze werken ?

Vraag nr. 236
van 22 april 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 186
van 22 april 1994
van de heer F. Ghesquiere
Blz. 753.

Vraag nr. 237
van 22 april 1994
van de heer J. DE ROO

Kruispunten arrondissement Gent-Eeklo — Kwalificatie als zwarte punten

1. Welke zijn de criteria om bepaalde kruispunten als zwarte punten te kwalificeren ?
2. Op welke plaatsen in het arrondissement Gent-Eeklo komen dergelijke zwarte punten voor ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 91
van 22 april 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Vlaams bouwkundig en landschappelijk patrimonium — Stichting Vlaams Erfgoed

Volgens persberichten zou er een Stichting Vlaams Erfgoed worden gecreëerd die moet waken over ons Vlaams bouwkundig en landschappelijk patrimonium.

Hoe ver is de voorbereidende fase gevorderd ?

Wat zijn de doelstellingen en wanneer wordt dit nieuwe orgaan geïnstalleerd ?

Door wie wordt de Stichting gefinancierd ?

Is het inderdaad zo dat het unieke Fort Napoleon op de Oosteroever in aanmerking komt voor restauratie ?

Wanneer kan worden gestart met deze operatie ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
29	07.01.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gesprek met Sabena-voorzitter — Stand van zaken</i>	766
50	01.03.1994	H. Olaerts	<i>GIM V — Alternatieve financiering</i>	767
51	01.03.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sabena — Weigering van een Vlaamse advertentie in het tijdschrift Passport</i>	768
56	15.03.1994	M. Capoen	<i>Elektriciteitscentrale in Brugge — Verantwoording</i>	768
58	15.03.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Impulsproject Zennevallei — Streekmanager</i>	769
62	17.03.1994	L. Barbé	<i>Impulsgebied Dendermonde-Sint-Niklaas — Ecologische gevolgen toeristisch project Meirdam in Dendermonde</i>	771
70	15.04.1994	H. Suykerbuyk	<i>Grensoverschrijdende samenwerking bij het opzetten van een luchtmeetnet — Gegevens</i>	771
71	○ 18.04.1994	L. Barbé	<i>Nieuw industrieterrein in Geraardsbergen — Steun Vlaamse regering</i>	779
72	○ 18.04.1994	W. Peeters	<i>Vlaamse Gemeenschap — Onderwijs Frans in China</i>	779
73	18.04.1994	W. Verreycken	<i>Medecins sans Frontières — Vlaamse overheidssteun</i>	772
74	○ 20.04.1994	L. Goutry	<i>Vlaamse Gemeenschap — Tewerkstelling van gehandicapten</i>	779
75	○ 21.04.1994	F. Dewinter	<i>Informatiecampagne door Vlaamse regering — Persoonlijke reclame voor ministers</i>	779
76	○ 22.04.1994	M. Didden	<i>Uitvoering grinddecreet en herziening gewestplan Maasland — Stand van zaken</i>	780
77	22.04.1994	R. Deswaene	<i>Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie — Personeelsformatie en studieopdrachten</i>	749
78	○ 22.04.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalkaders Belgische overheidsinstellingen — Overeenstemming met numerisch belang gemeenschappen</i>	780
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
180	19.04.1994	P. Van Grembergen	<i>Domein Georges Theunis Oostduinkerke — Beheersconcept</i>	750
181	19.04.1994	M. Didden	<i>Sociale woningsector in Limburg — Gegevens</i>	751
182	20.04.1994	L. Goutry	<i>Vlaamse Gemeenschap — Tewerkstelling van gehandicapten</i>	752
183	21.04.1994	P. Van Grembergen	<i>Duinendecreet — Bijkomend beschermingsbesluit</i>	752
185	22.04.1994	L. Barbé	<i>Huisvuilverbrandingsinstallatie Lokeren — Emissie</i>	753

186	22.04.1994	F. Ghesquière	<i>Cursaal van Oostende — Stand van zaken</i>	753
187	22.04.1994	R. Van Hooland	<i>Landinrichtingsprojecten — Stand van zaken</i>	754
188	26.04.1994	H. Olaerts	<i>Waterzuiveringsstation in Genk — Problemen</i>	755
189	26.04.1994	P. Van Grembergen	<i>Duinendecreet — Overtredingen</i>	755
190	26.04.1994	L. Appeltans	<i>Tessenderlo-Chemie — Verwerking van gechloreerde koolwaterstoffen</i>	756
191	27.04.1994	L. Appeltans	<i>Vlaamse Milieumaatschappij — Waterzuiveringsinstallaties in Limburg</i>	757
192	27.04.199	X. Buisseret	<i>Toewijzing van sociale woningen — Voorrang aan vluchtelingen uit Ruanda</i>	758
193	29.04.1994	M. Maertens	<i>Natuurgebied De Rekken in Moorslede Slypskapelle — Bescherming</i>	758
194	29.04.1994	J. De Roo	<i>Investeringsprogramma 1994-1999 in bekken Polders en Gentse Kanalen — Uitbouw waterzuiveringsinfrastructuur</i>	759

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

74	22.12.1993	W. Verreycken	<i>Verrebroekdok — Onderzoek naar alternatieven</i>	773
150	10.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Aanleg potpolder in Kruikeke — Gevolgen</i>	774
185	02.03.1994	G. Vanleenhove	<i>Kanaal Plassendale-Nieuwpoort — Herbouw van de Rattevallebrug</i>	774
208	22.03.1994	F. Ghesquière	<i>IJzergebied — Saneringsprogramma</i>	774
212	22.03.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Vervuilde dijken van oude Zenne in Epegem — Afgraving</i>	775
231	0 19.04.1994	J. Timmermans	<i>Wijziging BPA — Procedure</i>	780
232	0 19.04.1994	M. Didden	<i>Overstromingsgebieden langsheen Maas — Maatregelen</i>	780
233	0 20.04.1994	L. Goutry	<i>Vlaamse Gemeenschap — Tewerkstelling van gehandicapten</i>	781
234	0 21.04.1994	F. Dewinter	<i>Antwerpse stedelijke musea — Onderscheid inzake inkomgeld tussen Antwerpenaar en niet-Antwerpenaar</i>	781
235	0 21.04.1994	J. De Roo	<i>Schipdonkkanaal — Dichtslibbing stuk Merendree-Heist</i>	781
236	0 22.04.1994	F. Ghesquière	<i>Cursaal van Oostende — Stand van zaken</i>	781
237	0 22.04.1994	J. De Roo	<i>Kruispunten arrondissement Gent-Eeklo — Kwalificatie als zwarte punten</i>	781
249	03.05.1994	M. Bourgois	<i>Nieuw statuut van het gemeentepersoneel — Financiële gevolgen voor ambtenaren in bepaalde gevallen</i>	760

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

41	22.12.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>BRTN — Berichtgeving over politieke partijcongressen</i>	775
102	16.03.1994	H. Suykerbuyk	<i>Literaire verenigingen — Subsidies</i>	776

111	13.04.1994	H. Suykerbuyk	<i>Vlaams-Nederlandse samen werking in Frankrijk — Samen werkingsakkoord met het Institut Néerlandais in Parijs</i>	776
112	19.04.1994	F. Van den Eyn-de	<i>BR TN-Radio 1 -magazine Voor de Dag — Tribune voor verkiezingspropaganda</i>	761
113	19.04.1994	F. Van den Eyn-de	<i>BRTN-nieuwsredacties — Aanwezigheid van contractuelen</i>	761
114	19.04.1994	F. Van den Eyn-de	<i>BRTN-televisienieuwsdienst — Niet nakomen informatieopdracht</i>	762
115	19.04.1994	F. Van den Eyn-de	<i>Radio Vlaanderen Internationaal — Opvolgen voorbeeld Nederlandse Wereldomroep</i>	777
119	22.04.1994	F. Dewinter	<i>Gesjoemel binnen vereniging België-China — Maatregelen</i>	762
125	27.04.1994	F. Van den Eyn-de	<i>BRTN-TV-nieuws — Objectiviteit</i>	762
135	11.05.1994	E. Van Vaerenbergh	<i>Rijksbasisschool in Vollezele — Gebruik als jeugdvakantiecentrum</i>	763

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

127	21.04.1994	F. Van den Eyn-de	<i>Crombeeninstituut in Gent — Drukwerk van de PVDA</i>	763
128	21.04.1994	F. Van den Eyn-de	<i>Crombeeninstituut in Gent — Affiches van de Hand in Hand-betoging</i>	764
129	22.04.1994	L. Pierco	<i>Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Organisatie en rechtspositie van het personeel</i>	764

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

77	17.03.1994	R. Landuyt	<i>Bestuur gebouwen — Architecten en industriële ingenieurs</i>	777	
87	13.04.1994	L. Barbé	<i>Beschermde orgels — Naleving van de voorschriften</i>	778	
90	20.04.1994	L. Goutry	<i>Vlaamse Gemeenschap — Tewerkstelling van gehandicapten</i>	765	
91	0	22.04.1994	F. Ghesquière	<i>Vlaams bouwkundig en landschappelijk patrimonium — Stichting Vlaams Erfgoed</i>	781

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

28	04.05.1994	L. Standaert	<i>AIDS-preventiebeleid — Verband met pausbezoek</i>	765
----	------------	---------------------	--	-----

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

79	20.04.1994	L. Goutry	<i>Vlaamse Gemeenschap — Tewerkstelling van gehandicapten</i>	766
----	------------	------------------	---	-----